7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

† (α΄ μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων).

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νȣ σȣ Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ
νη σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ
τυ ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα

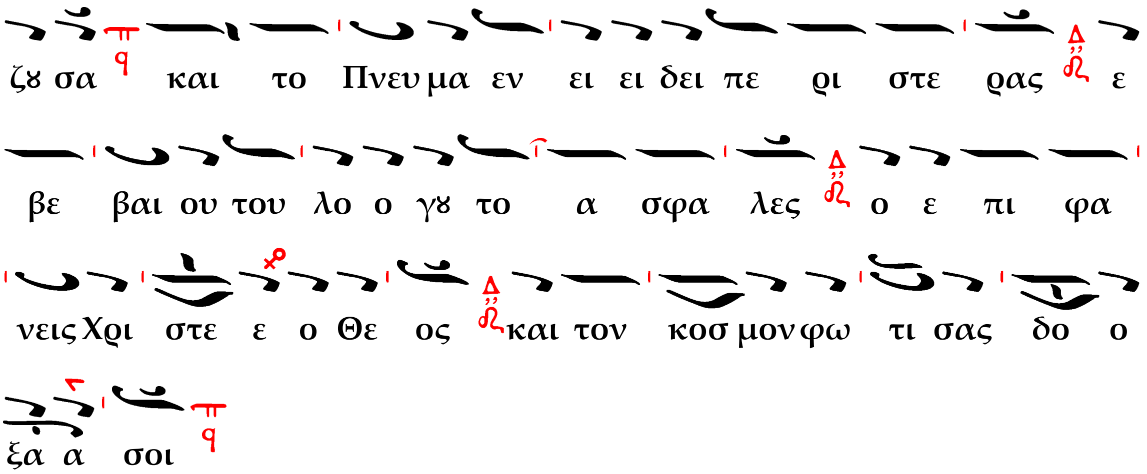

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι

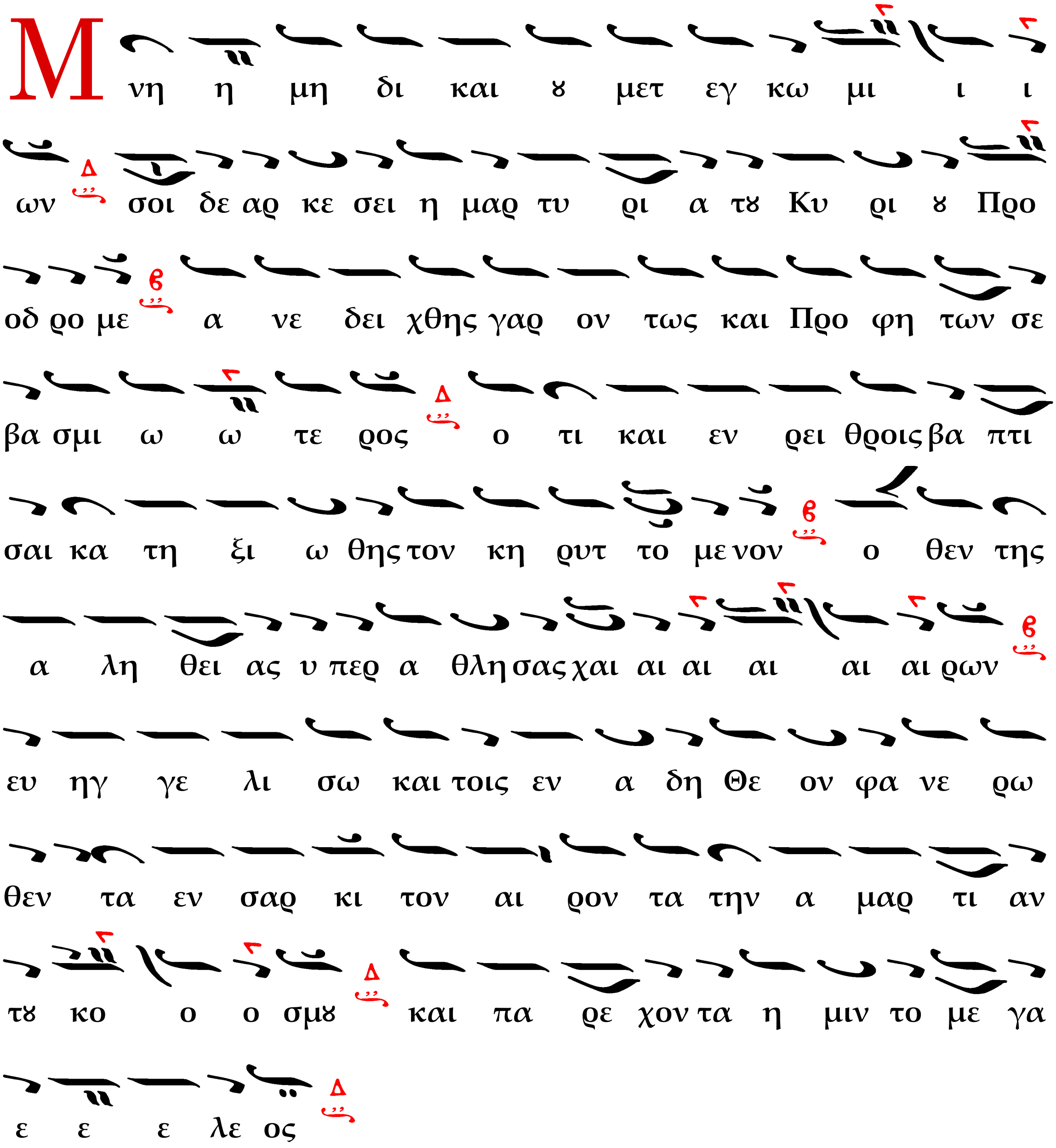

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

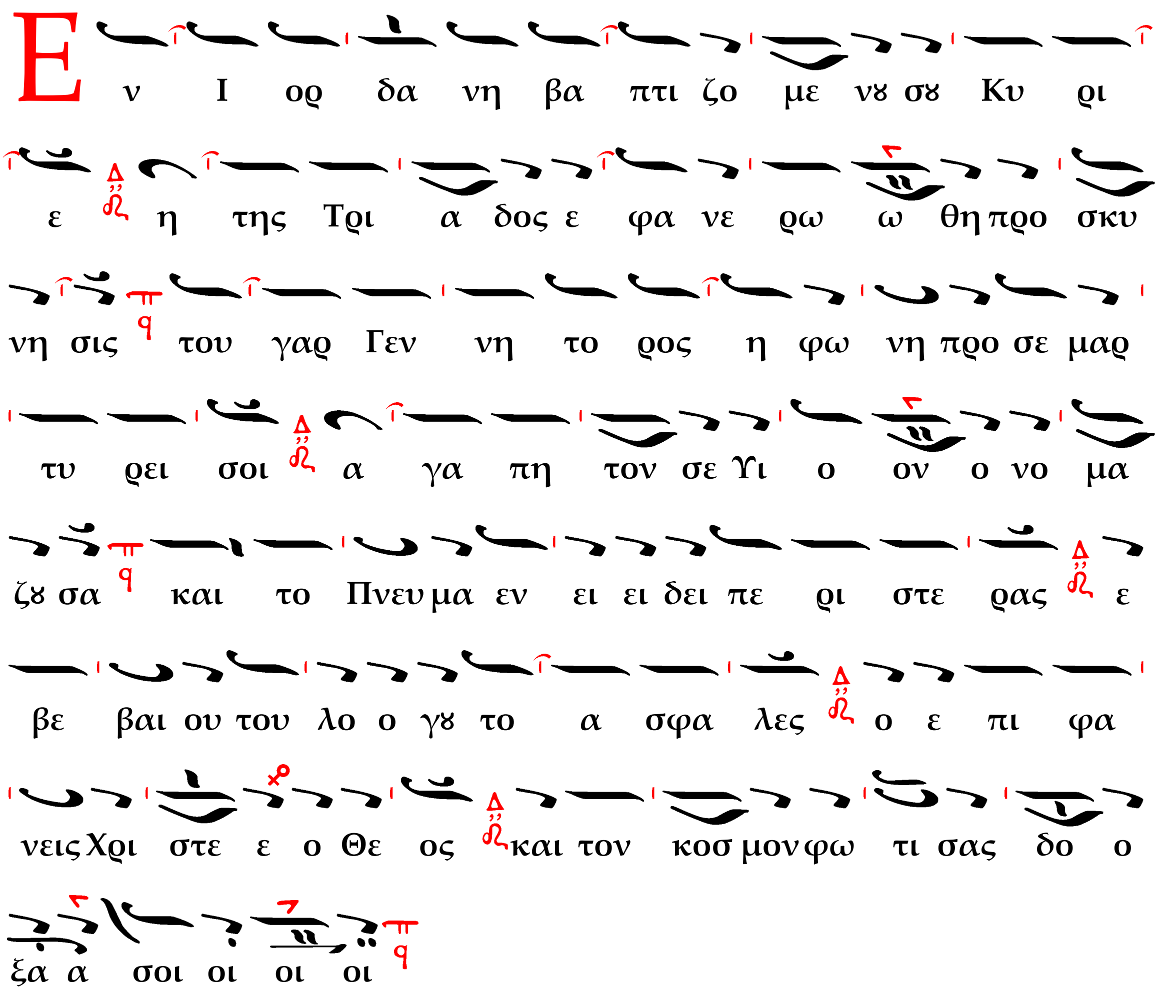

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α´ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα

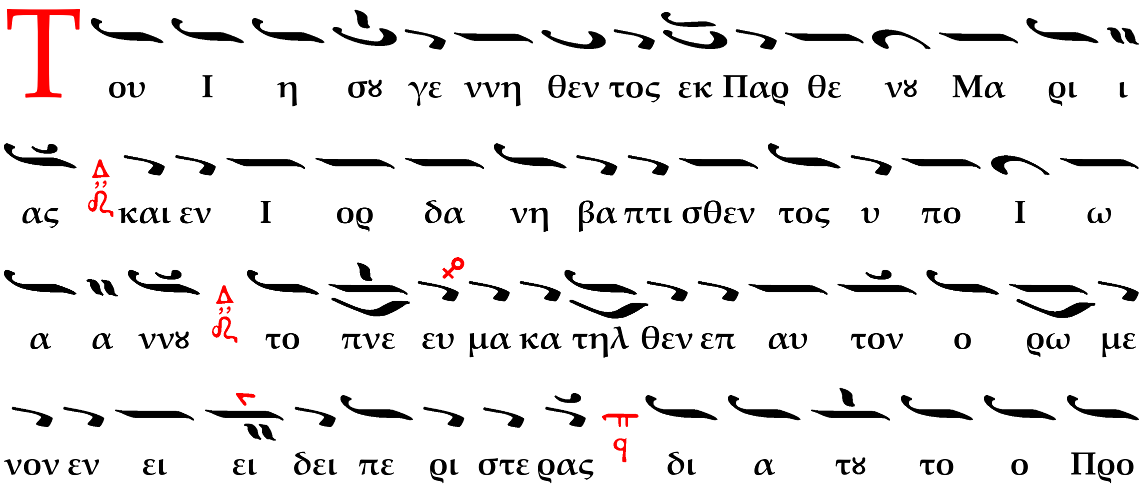

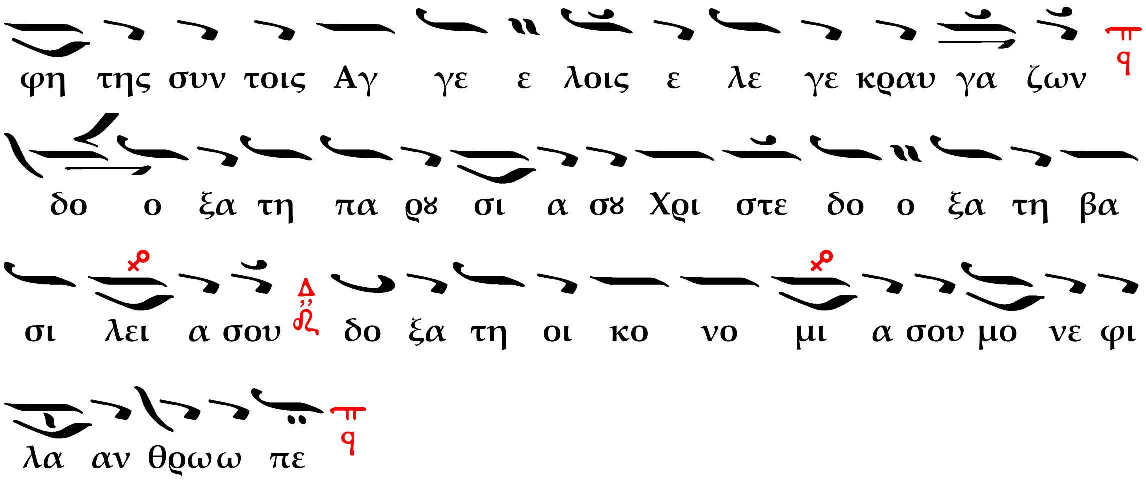

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου

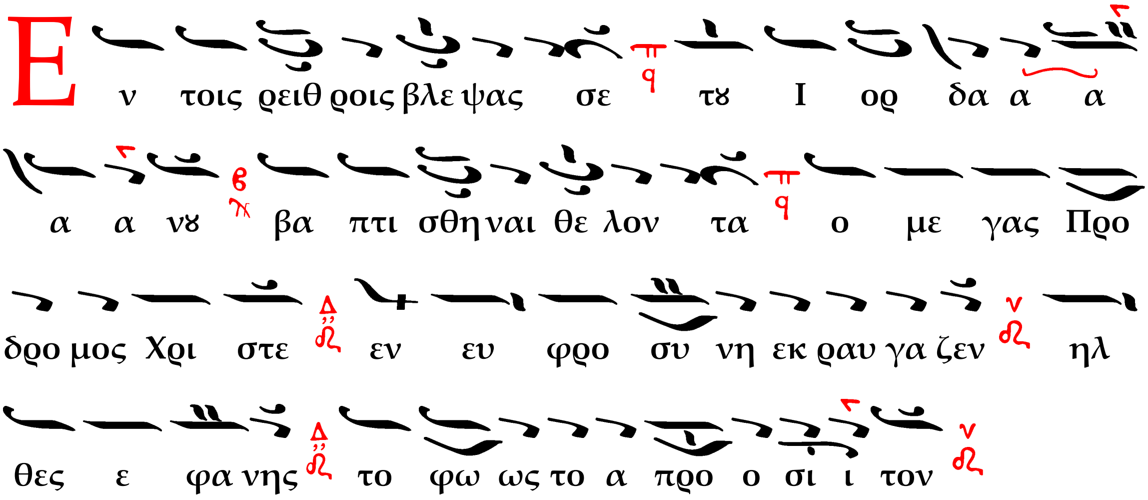

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς η΄ (δ΄) καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ΄ (δ΄).

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ εἱρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ῥείθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.
Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι

δεδόξασται.
Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Τῷ τὴν ἄβατον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.
Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἀγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρί, σὲ παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.
Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλίᾳ σῆς Μητρός, ἔνδον φερόμενος· καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπόν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Δόξα.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστόν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱερώτατον, τῆς Παρθενίας τέμενος, ἡ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἁγνή, σῷζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον πανάμωμε.

Τῆς ἑορτῆς ὁ α΄ κανών. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ὁ εἱρμός.

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Στειρεύουσα πρίν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι᾽ ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι

γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδούς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνως τῆς Παρθένου τὸν θεῖον τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Δόξα.

Ἀνέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σῴζεσθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομῆτορ, ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμεια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; Πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σου

τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε, * τὸν φανέντα καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἥλιος ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ, δι᾽ αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγήν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσών, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς Ὄρθρον, * τὸν φανέντα καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχ. Ἐμή σε γλῶσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὃν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;
Μνήμην ἑβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τὴν Σύναξιν τοῦ πανιέρου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ θείου Βαπτίσματος ὑπουργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν ἑορτάζειν, συνταττομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδέν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασε δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιουτοτρόπως.

Ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ, ἐν ᾗ λέγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ Προδρόμου σῶμα, Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν Χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν, πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν· ἐν οἷς, καὶ δράκων ἧς τις, ἔν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων ὁρίων, ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ οἱ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας, θεοποιούμενοι, θυσίᾳ ἐνιαυσιαίᾳ ἐτίμων. Καιροῦ δὲ

προβάντος, ἐκληρώσατό τις τῶν Χριστιανῶν τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος, τοῦ φωλεοῦ ἐξερπύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θέαμα, καὶ μέγιστον κεχηνώς, τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε. Διάτοι τοῦτο ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον, καὶ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι· καὶ σοφίζεταί τι τοιοῦτον·

Ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ Προδρόμου Χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθανόντως τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ ποθουμένου τυχών, ἔξεισι τοῦ Ναοῦ. Καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θέατρον παρῆν, πρόσεισιν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπείπερ εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. Τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψε, τὴν παράδοξον λύτρωσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ, τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστηρίους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ Θεῷ καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον οἶκον αὐτῷ δομησάμενοι.

Λέγεται δέ, κατὰ τὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἑορτήν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν Χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι, ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. Διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασιλευόντων δι᾽ ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι, ἐξαιρέτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς Πορφυρογεννήτοις. Ὅθεν, καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπό τινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας, Ἰὼβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου Χειρὸς ἀπαγωγὴ καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν Ἁγιασμὸν ἔθος τελεῖν Χριστιανοῖς παραδέδοται· ἣν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Φορακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κρισπίνου ἐπισκόπου Παβίας, ἑνὸς ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐν Μεδιολάνοις συνόδου. (†467)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαλεντίνου, ἐπισκόπου Ῥαιτίας (Rhaetia) ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἑλβετῶν. (†470)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βραννόκου (Brannock) τοῦ ἐν Βραουντώνῃ (Braunton) τῆς Ἀγγλίας. (ϛʹ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σέδδου (Cedd), ἐπισκόπου Λάστινγχαμ (Lastingham) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†664)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κρονάνου (Cronan Beg), ἐπισκόπου Ἀένδρου (Aendrum) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ζʹ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Τίλλου (Tillo), ἱεραποστόλου καὶ εἶτα ἐρημίτου ἐν Σολενάκῳ (Solignac) τῆς Γαλλίας. (†702)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κεντιγέρνης (Kentigerna), ἐρημητρίας εἰς λίμνην Λομόνδου (Loch Lomond) ἐν Σκωτίᾳ. (†734)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Αἰμιλιανοῦ, ἐρημίτου ἐν τῷ δάσει Κόμβης (Combes) πλησίον τῶν Βουρδιγάλων (Bordeaux) ἐν Γαλλίᾳ. (†767)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Βιττικούνδου (Wittikund), δουκὸς τῆς Βεστφαλίας ἐν Γερμανίᾳ. (†807)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλδερίκου (Aldericus), ἐπισκόπου Σενομάνου (Le Mans) ἐν Γαλλίᾳ. (†856)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥεϋνόλδου (Reynold), ἀσκήσαντος ἐν τῇ μονῇ ἁγίου Παντολέοντος ἐν Κολωνίᾳ τῆς Γερμανίας. (†960)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, ἀρχιεπισκόπου Σενόνης (Sens) ἐν Γαλλίᾳ. (†977)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου βασιλέως τῆς Ῥωσίας Θεοδώρου τοῦ α΄. (†1598)

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ἰωάννης ἐξ Ἀγράφων, ἐν Ἀδριανουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ͵αυξ΄ (1460) ἔτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεμνύνεται νῦν Δουσίκου Μονὴ φίλη
Σὲ μάρτυρα πλουτοῦσα ὢ πλούτου ξένου!

Ἡ τιμία αὐτοῦ κάρα παραδοθεῖσα παρά τινος τῶν οἰκείων αὐτοῦ τεθησαύρισται ἐν τῇ πατριαρχικῇ καὶ σταυροπηγιακῇ Μονῇ τῶν μεγάλων ἐν Θετταλίᾳ Πυλῶν, τῇ κοινῶς ἐπικαλουμένῃ τοῦ Δουσίκου

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ῥωμανὸς ὁ Λακεδαίμων, ἐκ κώμης Δημινίτζης, ἐν Βυζαντίῳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ͵αχϟε΄ (1695) ἔτος, ξίφει τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἐξ Ἀτταλείας μὲν ὄντος, ἐν Σμύρνῃ δὲ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ͵αψ΄ (1700) ἔτος.

Στίχ. Τὴν ἐν Χριστῷ ποθήσας ἀθανασίαν,
Ἀθανάσιος ἐν Σμύρνῃ ταύτην εὗρε.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Ἰαμβικαί.

ᾠδὴ α΄

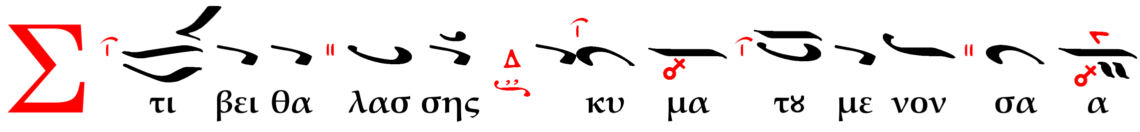

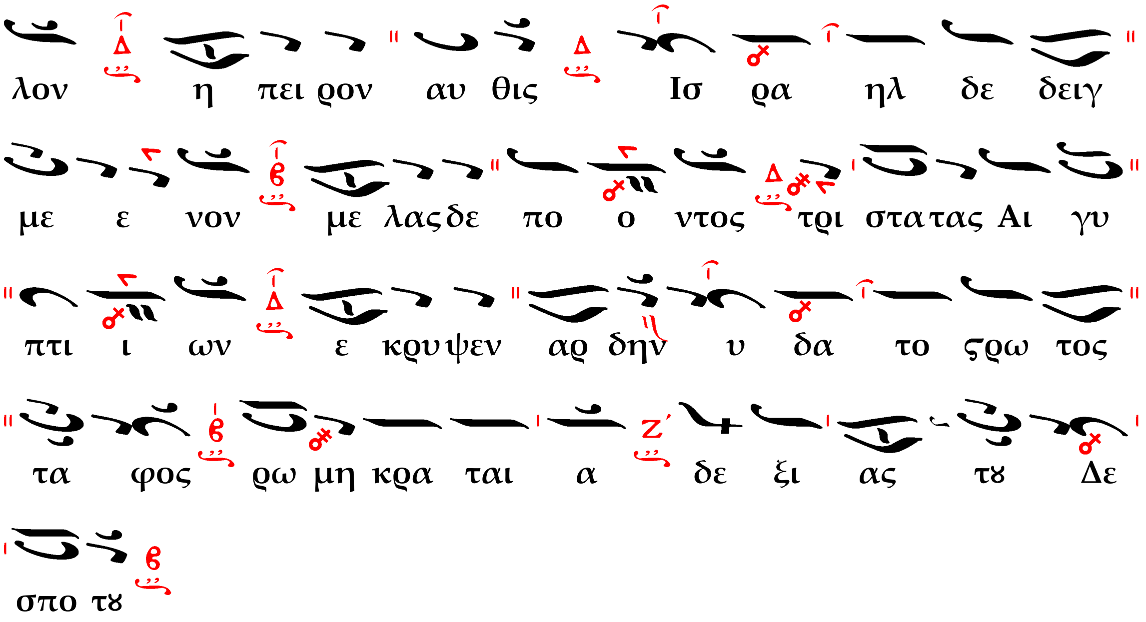
λον η πει ρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ
με ε νον με λας δε πο ο ντος τρι στα τας Αι γυ
πτι ι ων ε κρυ ψεν αρ δην υ δα το ϛρω τος
τα φος ρω μη κρα ται α δε ξι ας τȣ Δε
σπο τȣ

ᾠδὴ γʹ

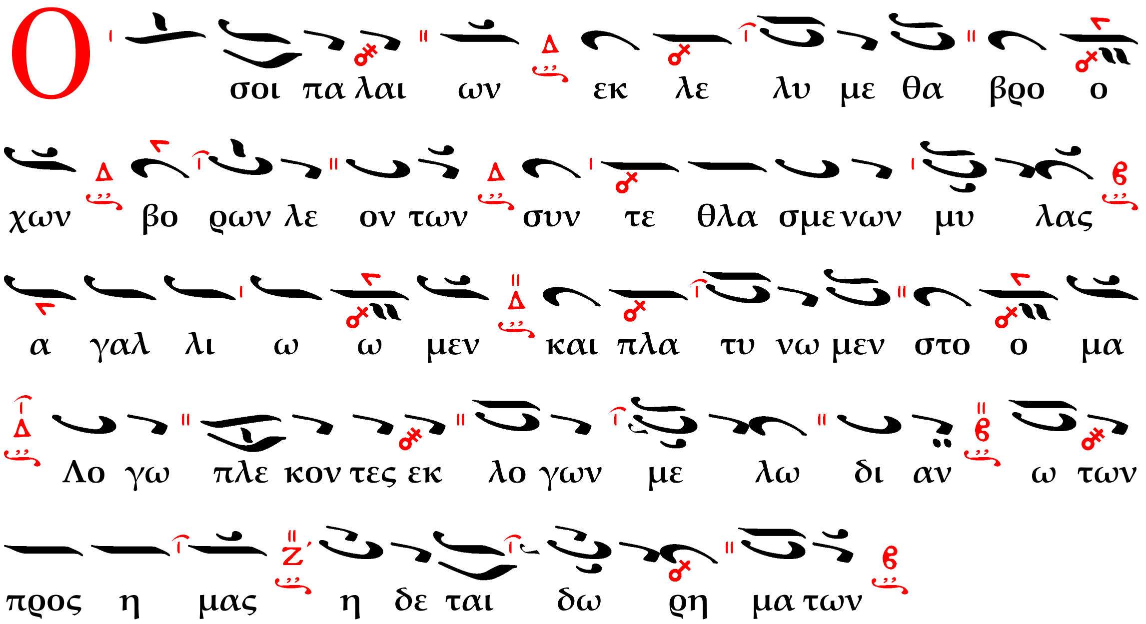
Ο
σοι πα λαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο
χων βο ρων λε ον των συν τε θλα σμε νων μυ λας
α γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα
Λο γω πλε κον τες εκ λο γων με λω δι αν ω των
προς η μας η δε ται δω ρη μα των

ᾠδὴ δʹ

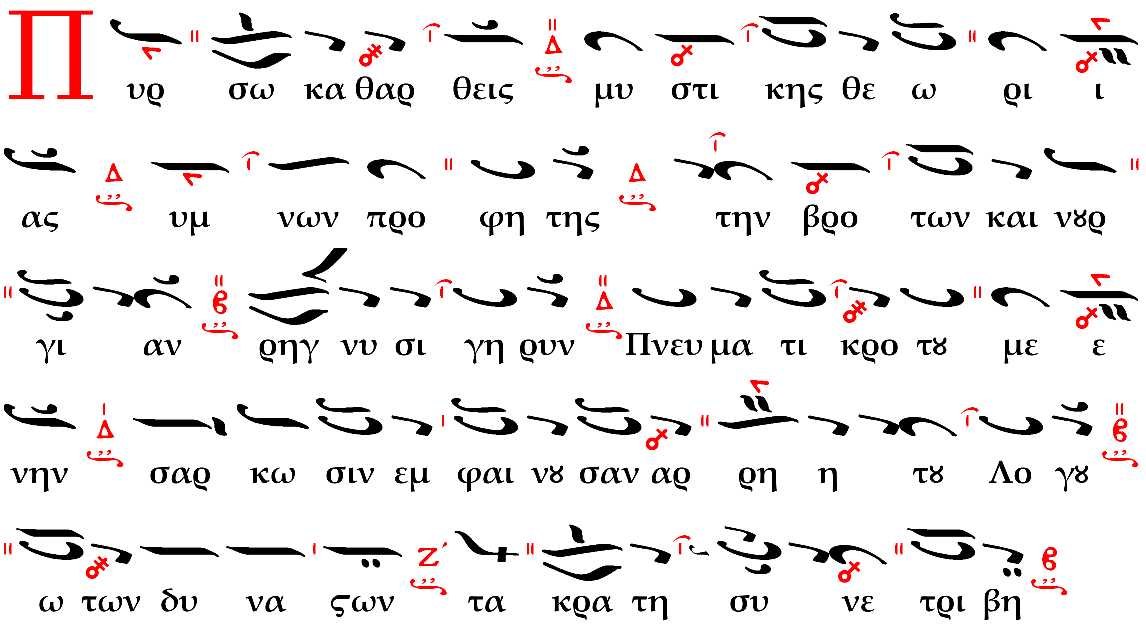
Π
υρ σω κα θαρ θεις μυ στι κης θε ω ρι ι
ας υμ νων προ φη της την βρο των και νȣρ
γι αν ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευ μα τι κρο τȣ με ε
νην σαρ κω σιν εμ φαι νȣ σαν αρ ρη η τȣ Λο γȣ
ω των δυ να ϛων τα κρα τη συ νε τρι βη

ᾠδὴ ε΄

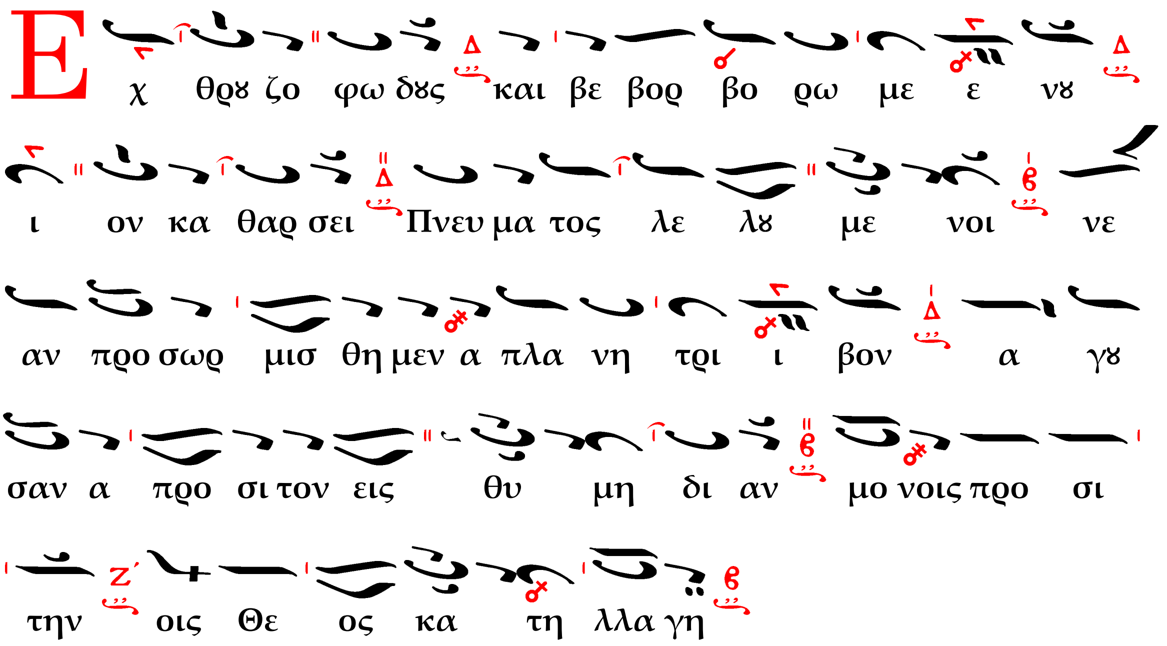

ᾠδὴ ϛ΄

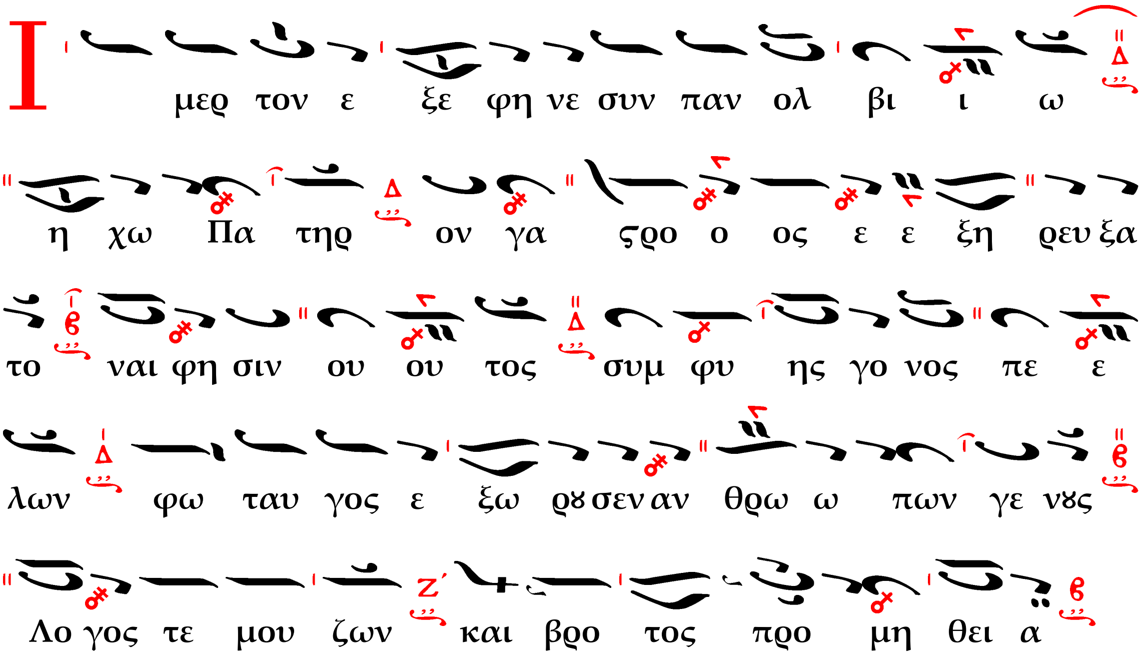

ᾠδὴ ζ΄

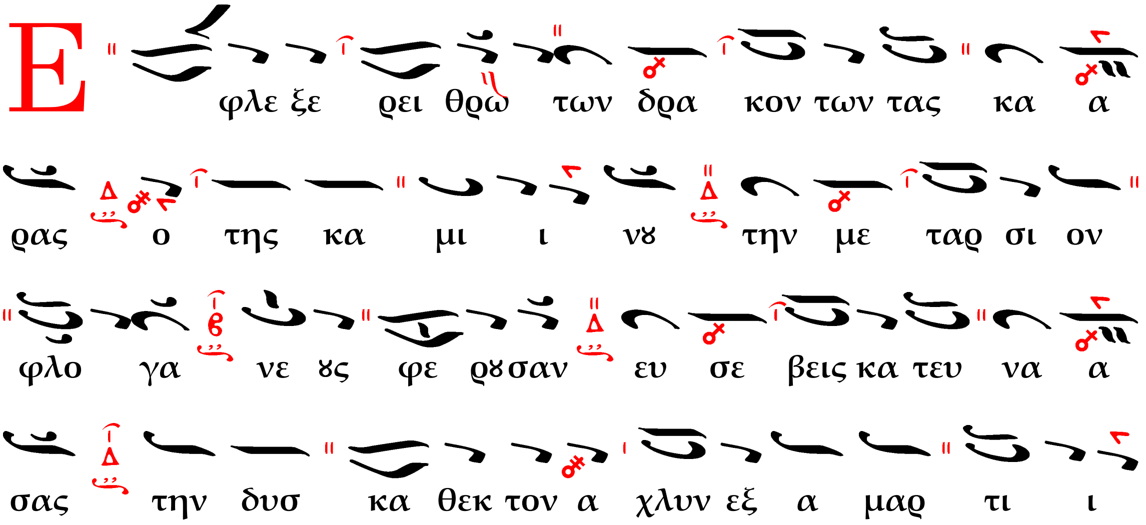

ας ο λην πλυ νει δε τη δρο σω τϐ Πνε ευ

μα α τος

ᾠδὴ η´

Α ι νϐ μεν ευ λο γϐ μεν προ σκυ νϐ μεν τον Κυ υ

ρι ον υμ νϐν τες και υ περ υ ψϐν τες αυ τον εις

τϐς αι ω νας

Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε

ται υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε

νοι μο νος ςε να ζει τϐ σκο τϐς ο προ στα α της

νυν ευ λο γει τω συ ντο ο ο νω ως τον αι τι ον η

πριν τα λαι να των εθ νων παγ κλη ρι ι ι

α α α α α

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἀντ᾽ αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θ´ ᾠδὴ τοῦ α´ κανόνος τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἶτα ἡ θ´ ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου καὶ ἐν τέλει ὁ εἱρμὸς τῆς θ´ ᾠδῆς τοῦ β´ κανόνος.

Ἦχος Πα

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μϐ ϐ την τι μι ω τε ε

ραν των α νω ςρα τευ ματων
Α πο ρει πα α σα γλωσσα ευ φη μει ειν προς α ξι
αν ι λιγ γι α δε νȣς και υ περ κο σμι ος υμ νειν σε Θε
ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χȣ σα την πι στιν
δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον η μων συ
υ γαρ Χρι στι α νων ει προ στα τις σε ε με γα λυ νο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μȣ τον ε να της Τρι α α
δος κλι ναν τα τον αυ χε να και βα πτι σμα λα βον τα
Δ α βιδ πα ρε σο πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με
νοις νυν προ σελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε
ε γω ων φω τι σθη τε ου τος ο πτω χος ε κε κρα ξεν Α
δαμ εν πτω σει και γαρ αυ τȣ ει ση κȣ σε Κυ ρι ος
ελ θων ρει ειθ ροις τȣ Ι ορ δα νȣ φθα ρε εν τα δε α νε
και νι σεν
Π ρο φη τα δευ ρο προ ος με ε κτει νον την χει
ρα και βα πτι σον με αρ τι

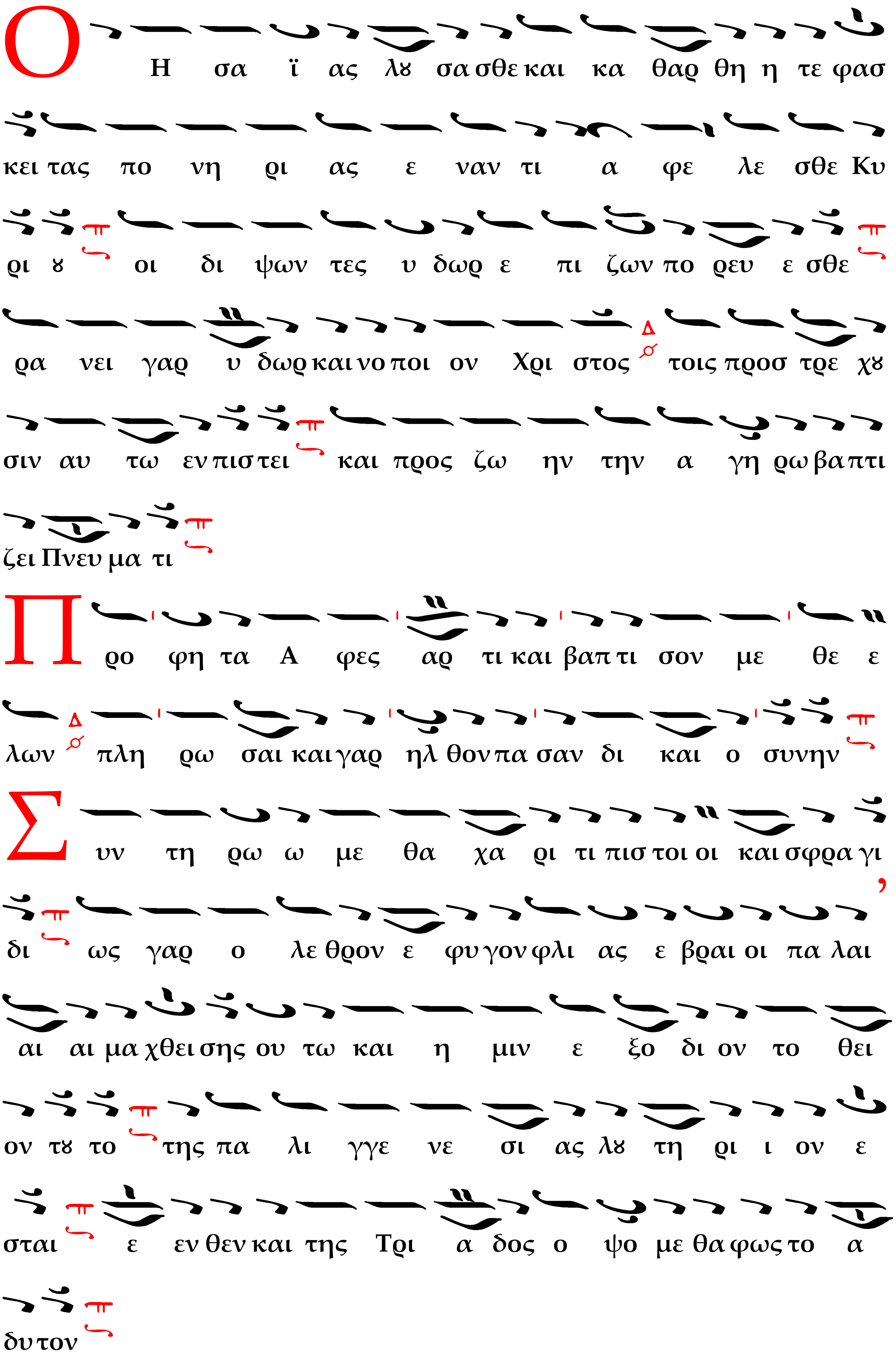
Ο Η σα ϊ ας λȣ σα σθε και κα θαρ θη η τε φασ
κει τας πο νη ρι ας ε ναν τι α φε λε σθε Κυ
ρι ȣ οι δι ψων τες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε
ρα νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοις προσ τρε χȣ
σιν αυ τω εν πιστει και προς ζω ην την α γη ρω βαπτι
ζει Πνευ μα τι
Π ρο φη τα Α φες αρ τι και βαπ τι σον με θε ε
λων πλη ρω σαι και γαρ ηλ θον πα σαν δι και ο συνην
Σ υν τη ρω ω με θα χα ρι τι πισ τοι οι και σφρα γι
δι ως γαρ ο λε θρον ε φυ γον φλι ας ε βραι οι πα λαι
αι αι μα χθει σης ου τω και η μιν ε ξο δι ον το θει
ον τȣ το της πα λι γγε νε σι ας λȣ τη ρι ι ον ε
σται ε εν θεν και της Τρι α δος ο ψο με θα φως το α
δυ τον

Τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα. Ἦχος Πα

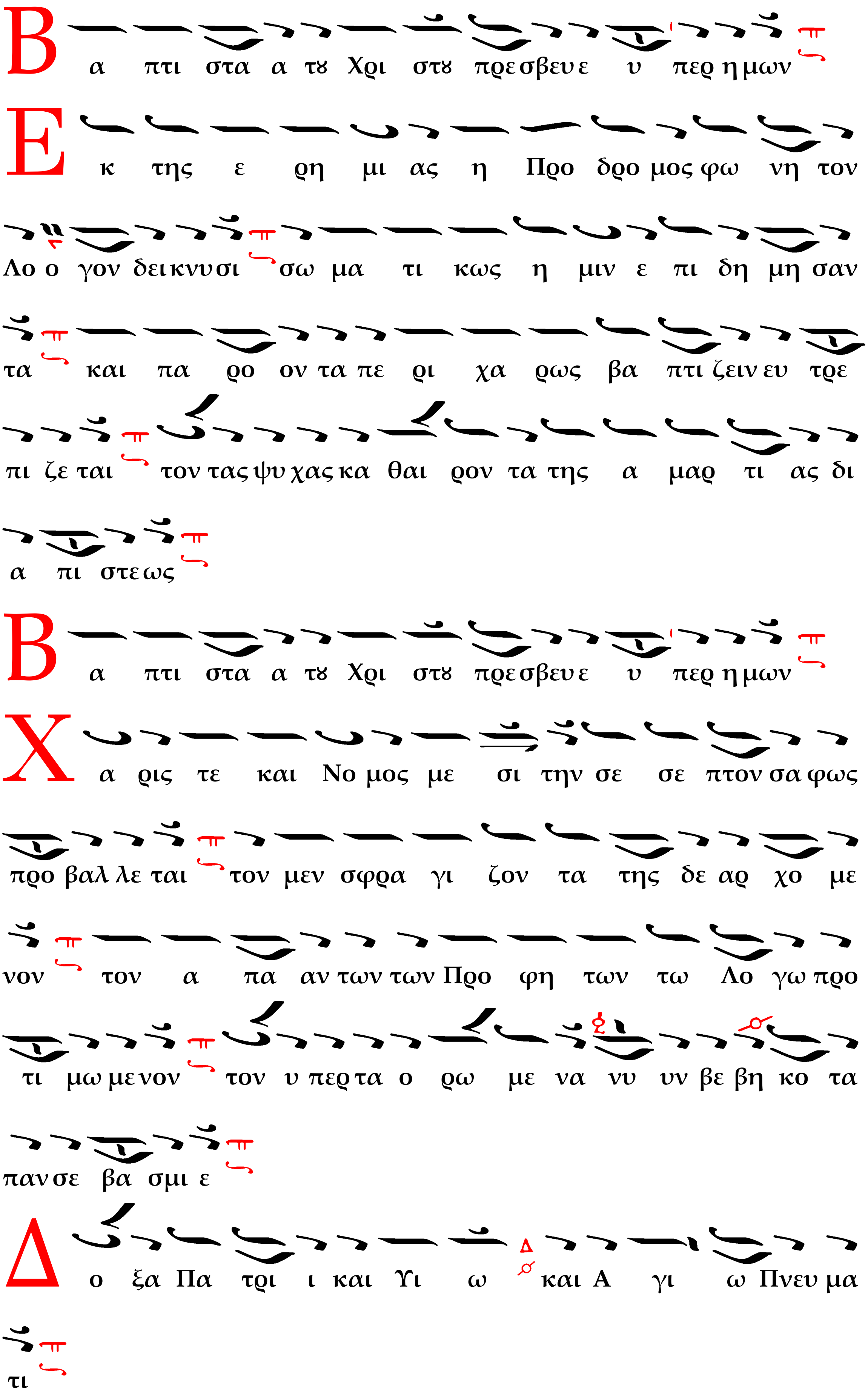

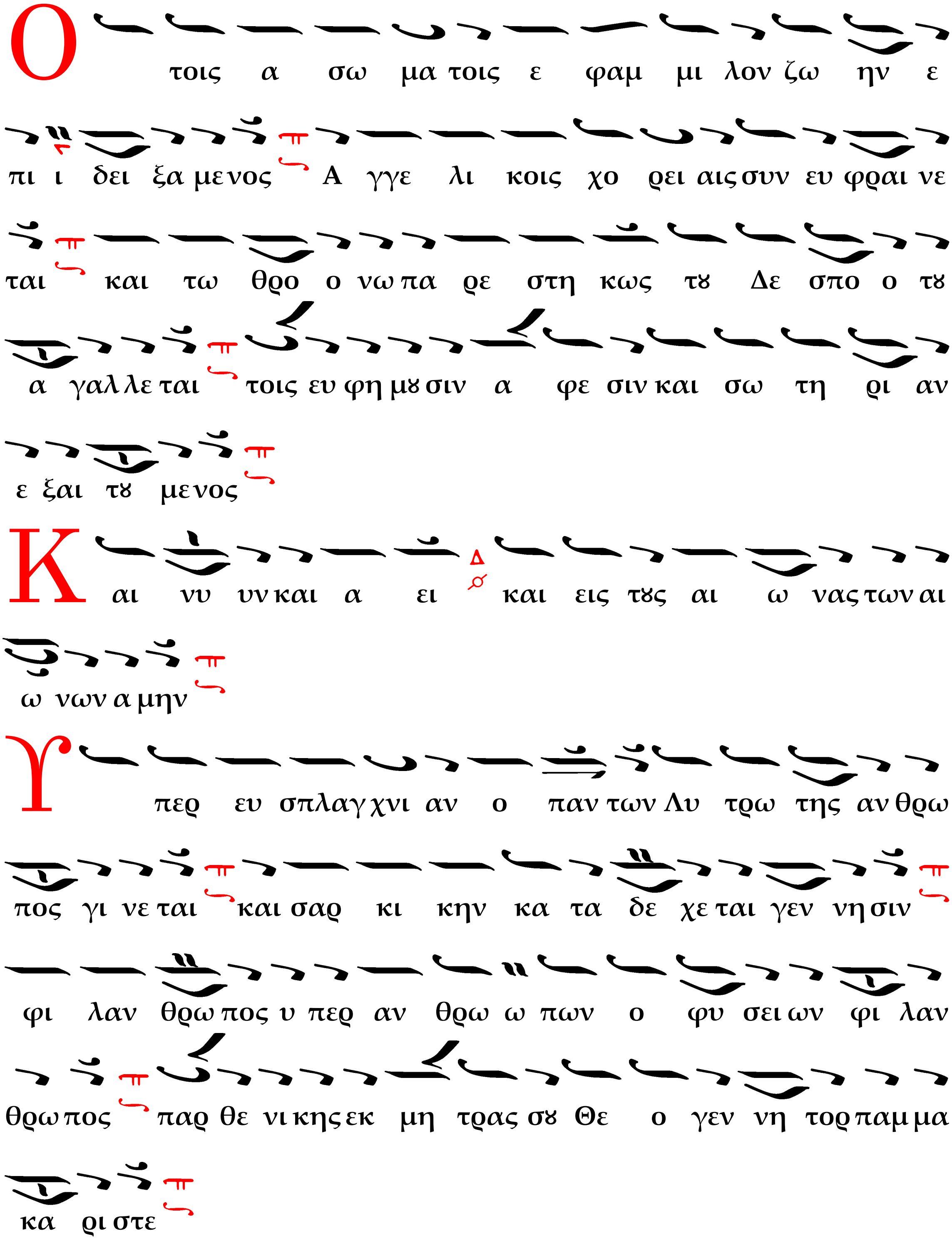

Καταβασία. Ἰαμβική.

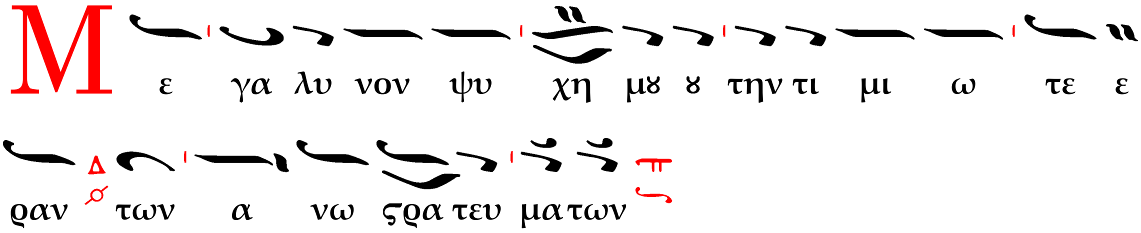

Βου

Ω των υ περ νȣν τȣ το κȣ σȣ θαυ μα α των
Νυμ φη παν αγ νε μη τερ ευ λο γη με νη δι
ης τυ χο ον τες παν τε λȣς σω τη ρι ι ας
ε πα ξι ον κρο τȣ μεν ως ευ ερ γε τη δω ρον φε
ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α α
ας

καὶ ἀργῶς.

Πα

Μ ε γα α λυ νον ψυ χη η η η μȣ
τη ην τι μι ω ω τε ε ε ε ραν και αι
ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ϛρα α
τευ μα α α α των

Βου

Ω τω ω ων υ πε ερ νȣ ȣ ȣ ȣν τȣ το
κȣ ȣ σȣ ȣ ȣ θαυ μα α α α α τω ων νυ
υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε

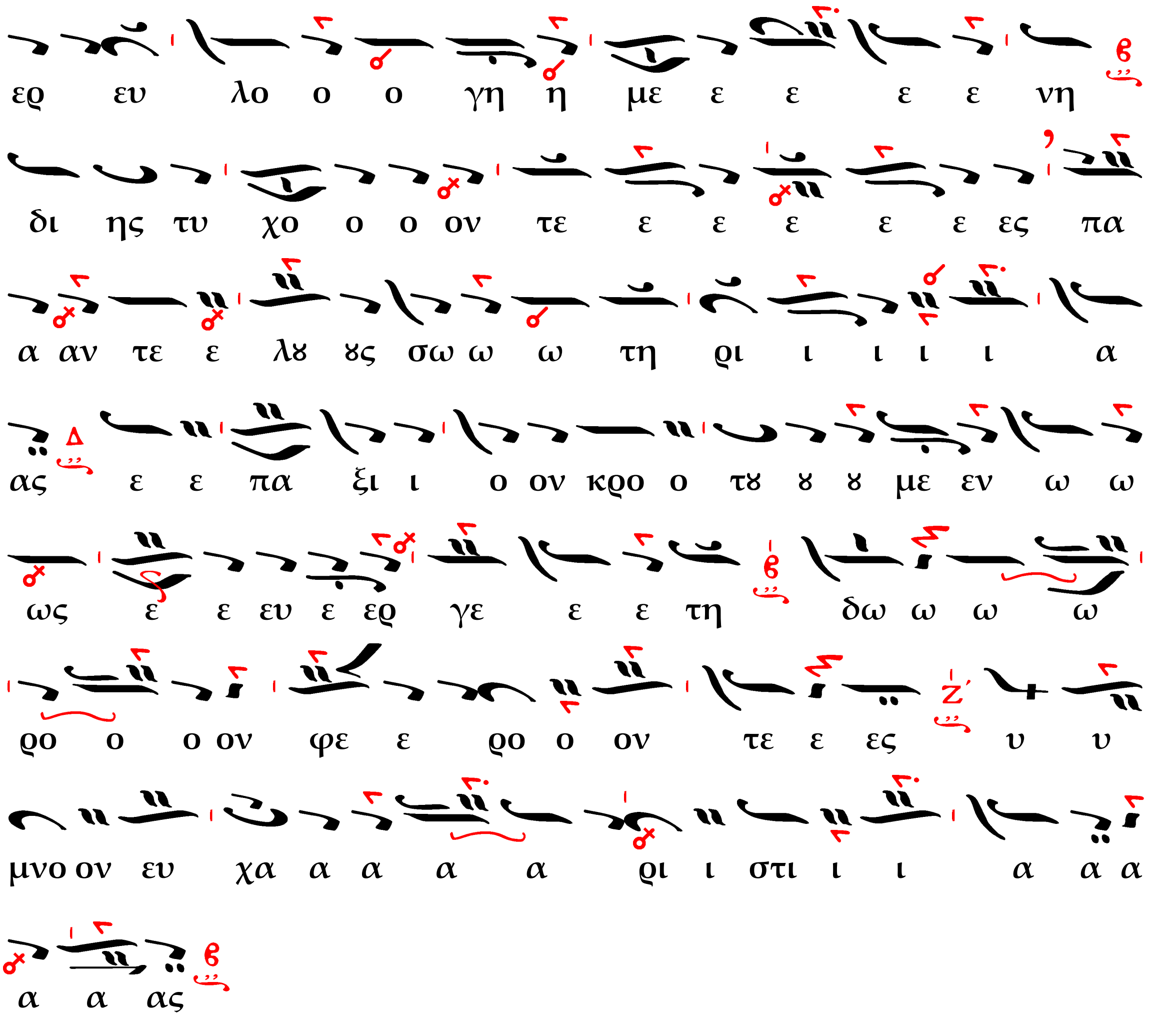

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Τοῦ Προδρόμου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου

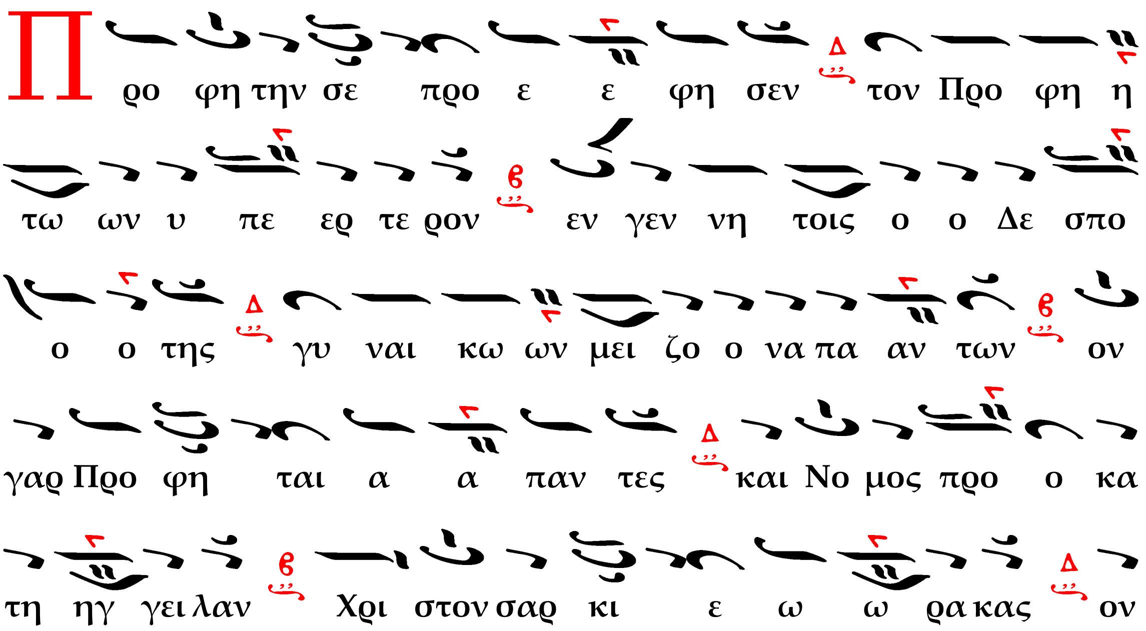

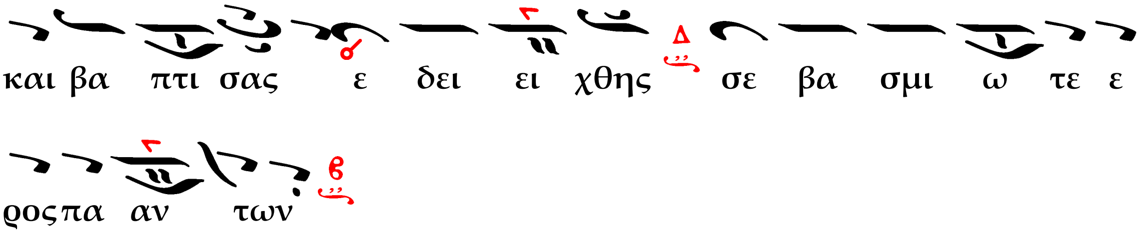

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα

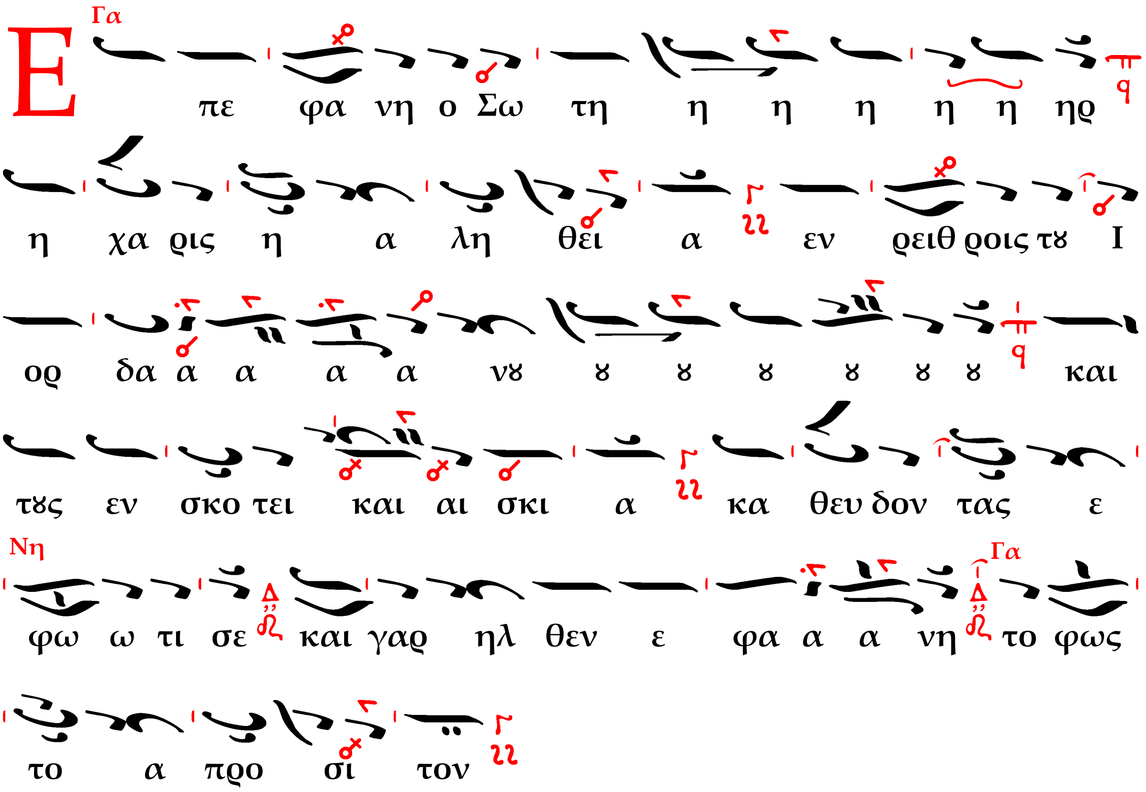

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα

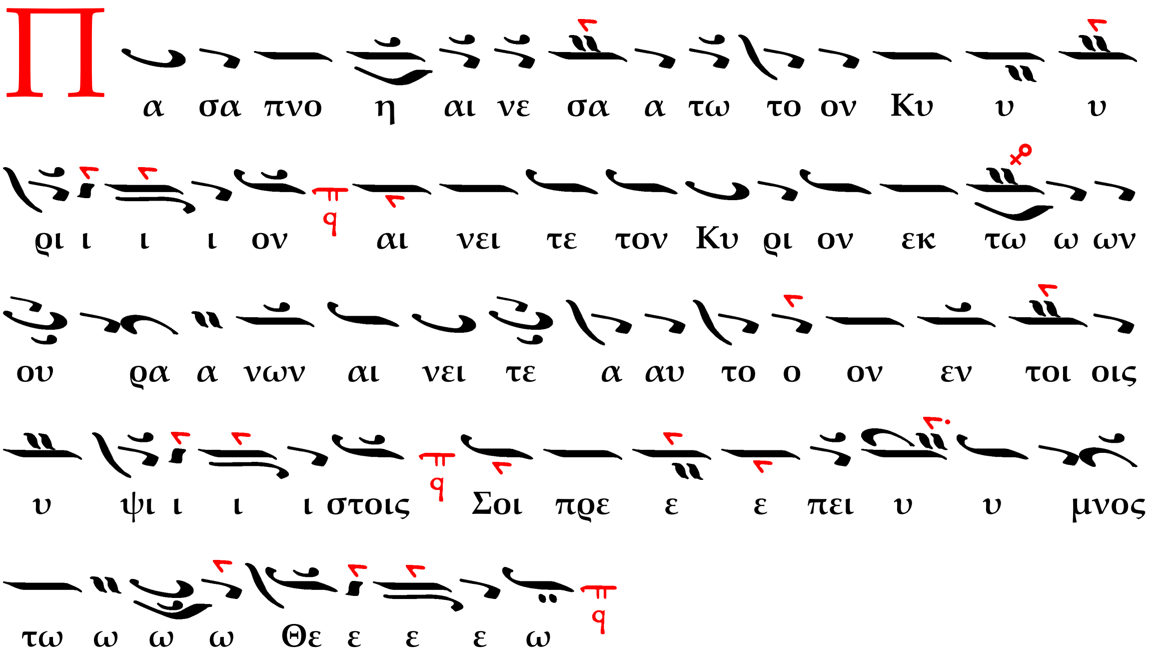

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον δο ξα αυ τη

ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ τȣ

Πα

Φ ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι

στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

φα νει εις Θε ε ο ος τȣ τον λα οι προ ο σκυ νη η η η

σω ω ω ω μεν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τȣ

Πα

Φ ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι

στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

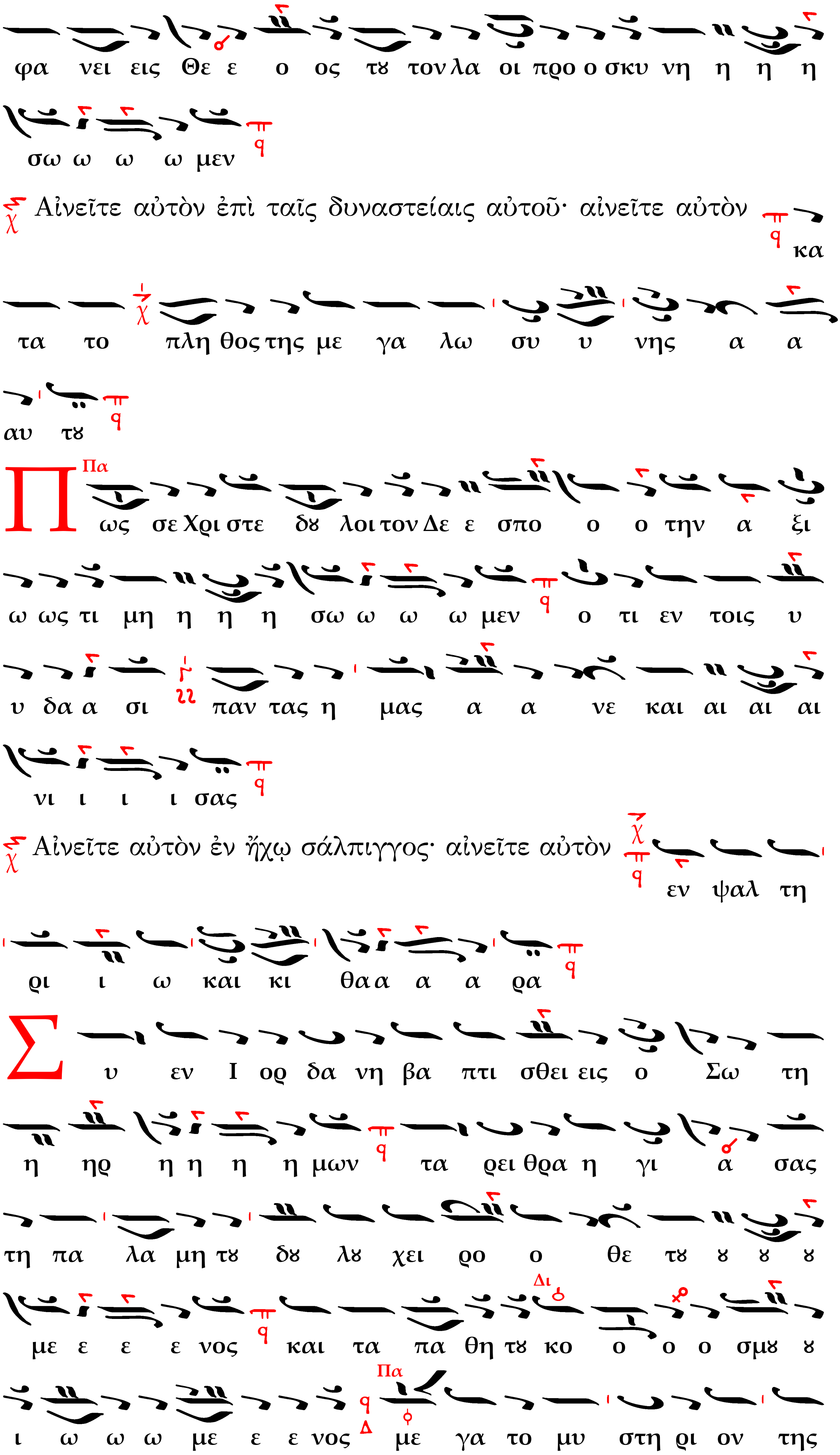
φα νει εις Θε ε ο ος τȣ τον λα οι προ ο σκυ νη η η η
σω ω ω ω μεν
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα
τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α
αυ τȣ
Πα
Π ως σε Χρι στε δȣ λοι τον Δε ε σπο ο ο την α ξι
ω ως τι μη η η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοις υ
υ δα α σι παν τας η μας α α νε και αι αι αι
νι ι ι ι σας
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ τη
ρι ι ω και κι θα α α α ρα
Σ υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο Σω τη
η ηρ η η η η μων τα ρει θρα η γι α σας
τη πα λα μη τȣ δȣ λȣ χει ρο ο θε τȣ ȣ ȣ ȣ
Δι
με ε ε ε νος και τα πα θη τȣ κο ο ο ο σμȣ ȣ
Πα
ι ω ω ω με ε ε νος με γα το μυ στη ρι ον της

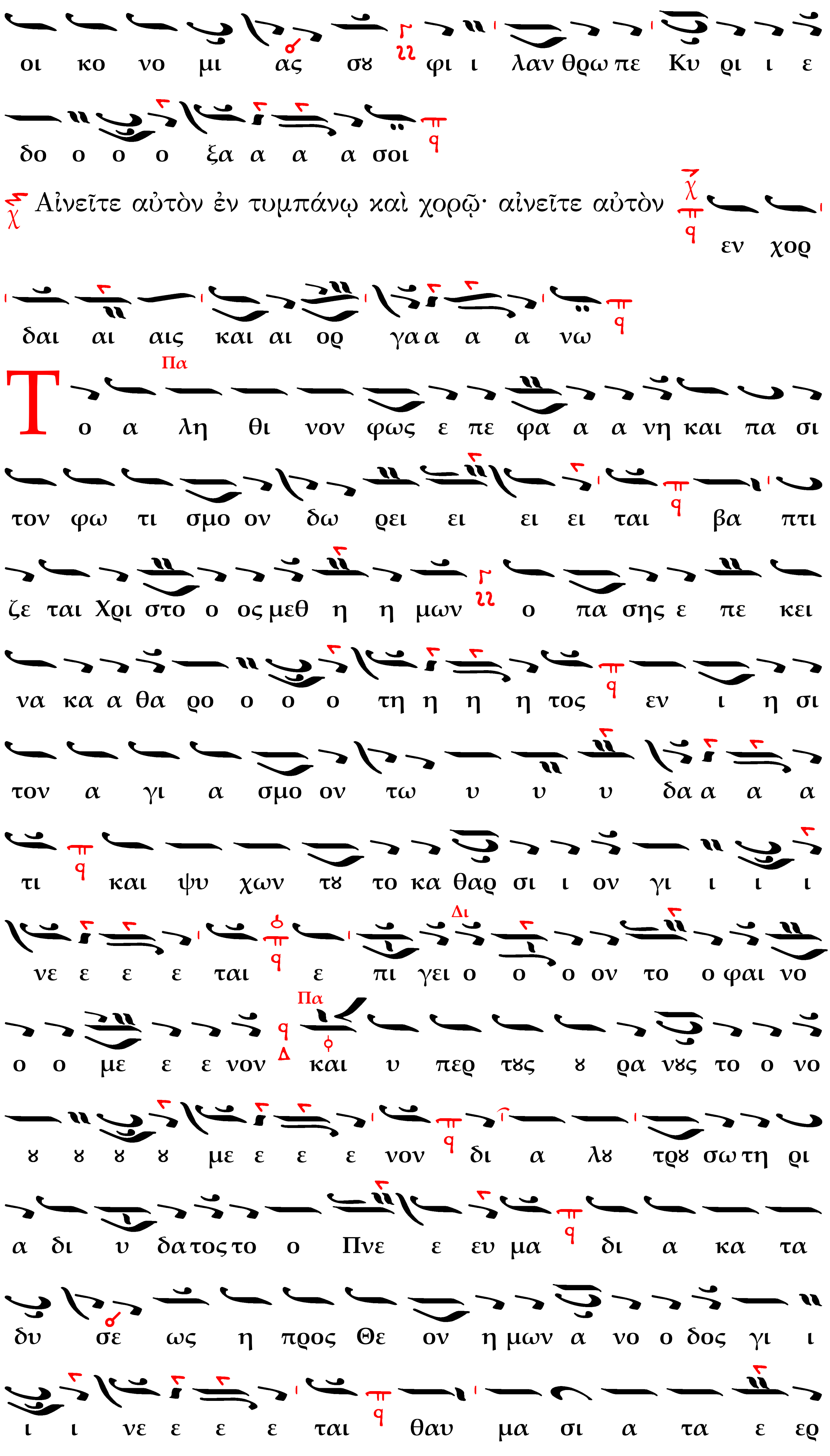
οι κο νο μι ας σȣ φι ι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε
δο ο ο ο ξα α α α σοι
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν χορ
δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω
Πα
Τ ο α λη θι νον φως ε πε φα α α νη και πα σι
τον φω τι σμο ον δω ρει ει ει ει ται βα πτι
ζε ται Χρι στο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε κει
να κα α θα ρο ο ο ο τη η η η τος εν ι η σι
τον α γι α σμο ον τω υ υ υ δα α α α
τι και ψυ χων τȣ το κα θαρ σι ι ον γι ι ι ι
Δι
νε ε ε ε ται ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο
Πα
ο ο με ε ε νον και υ περ τȣς ȣ ρα νȣς το ο νο
ȣ ȣ ȣ ȣ με ε ε ε νον δι α λȣ τρȣ σω τη ρι
α δι υ δα τος το ο Πνε ε ευ μα δι α κα τα
δυ σε ως η προς Θε ον η μων α νο ο δος γι ι
ι ι νε ε ε ε ται θαυ μα σι α τα ε ερ

γα α σȣ ȣ Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Πα

Ο πε ρι βα α αλ λων τον ȣ ρα νον εν νε ε

φε ε ε λαις ρει θρα πε ρι βαλ λε ται ση με

ρον τα Ι ι ορ δα α α α νει ει ει ει α και

την ε μην κα θαι ρε ται κα θα αρ σιν ο τȣ κο σμȣ

αι αι αι αι ρω ω ων την α α μαρ τι ι ι ι αν

και υ πο τȣ συγ γε νȣς α νω θεν μαρ τυ ρει

ται Πνε ε ε ευ μα α α α τος Υι ος μο νο γε νης

υ παρ χων τȣ υ ψι ι ι στȣ Πα α α τρος

προς ον βο η η σω ω μεν ο ε πι φα νεις και σω

ω ω σα ας η η μας Χρι στε ο Θε ος η η μων δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος Πα

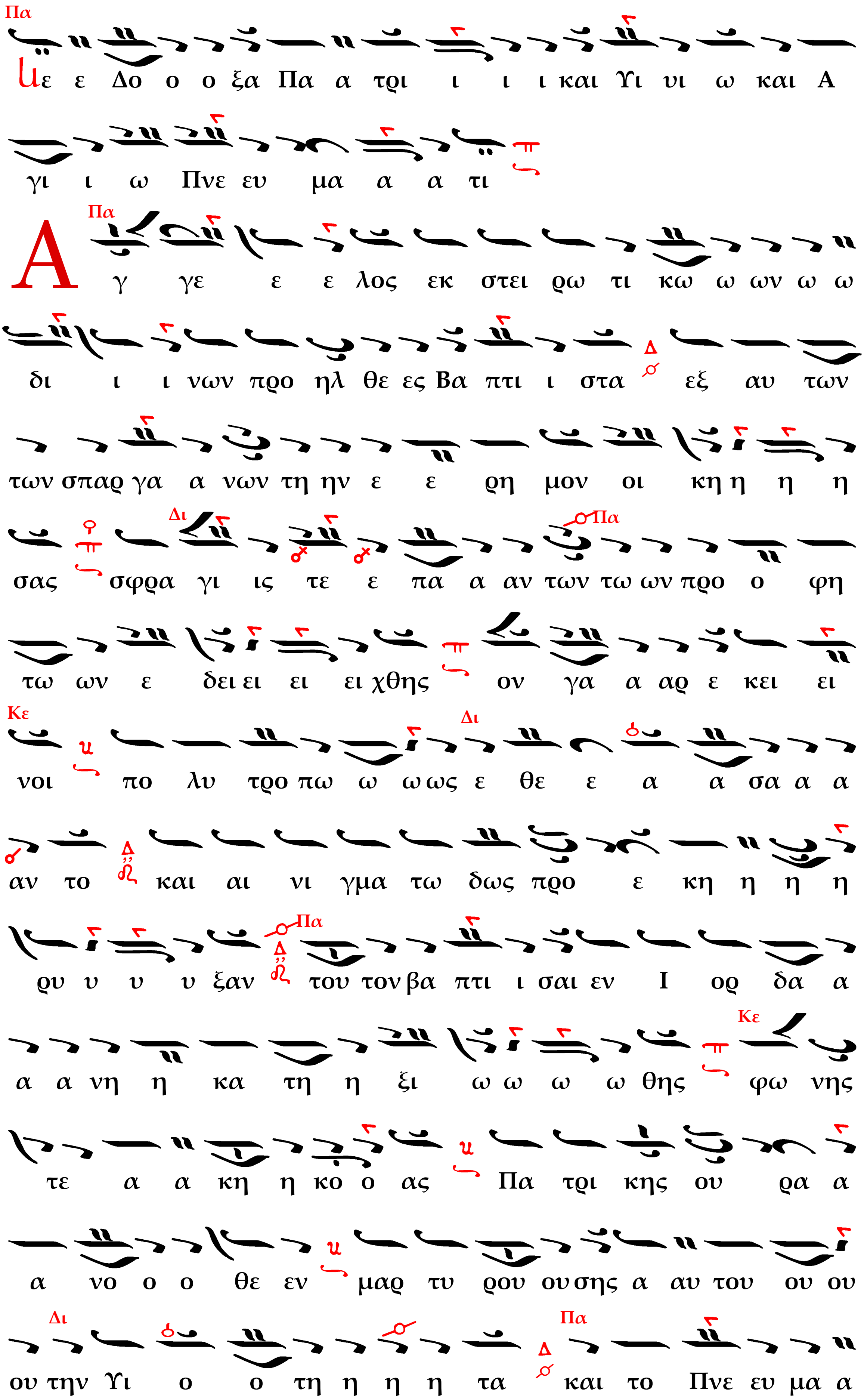

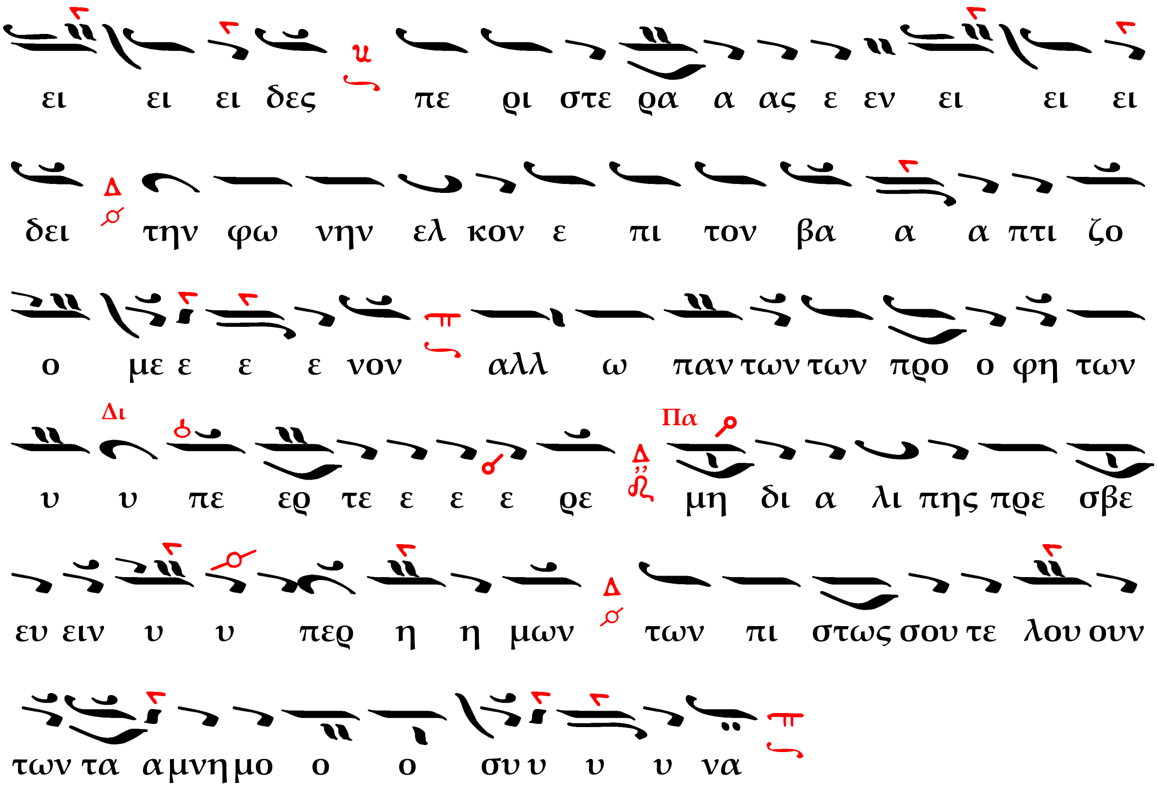

Καὶ νῦν. Ἀνατολίου

Ἦχος Δι

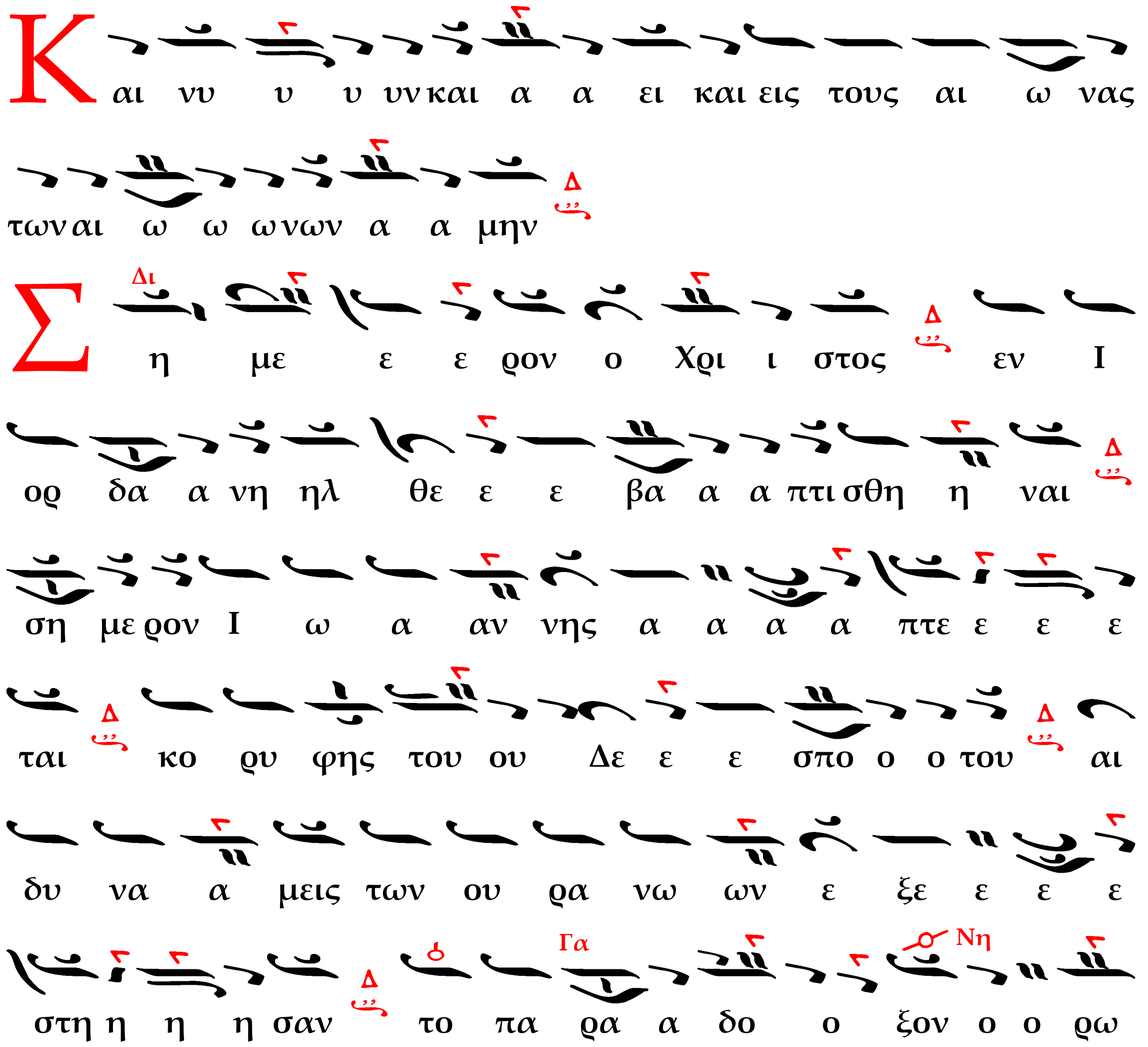

ω σαι αι αι μυ στη η ρι ι ι ι ον η η θα λα

α ασ σα α ει ει ει ει δε και αι ε ε ε φυ υ υ

υ γεν ο Ι ορ δα α νης ι ι δω ων α α α νε στρε

ε φρε ε ε ε το η μει ει εις δε ε οι φω

τι σθε εν τε ες βο ω ω ω ω μεν

ὁ α΄ χορός:

Δο ξα τω φα νε ε ε εν τι ι Θε ε ε ω και

ε πι γη η ης ο φθε εν τι και φω τι σαν τι ι

τον κο ο ο ο ο σμον

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι

Υ μνȣ μεν σε ευ λο γȣ μεν σε προ σκυ νȣ μεν σε

δο ξο λο γȣ μεν σε ευ χα ρι στȣ μεν σοι δι α την με

γα α λην σȣ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πȣ ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σȣ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

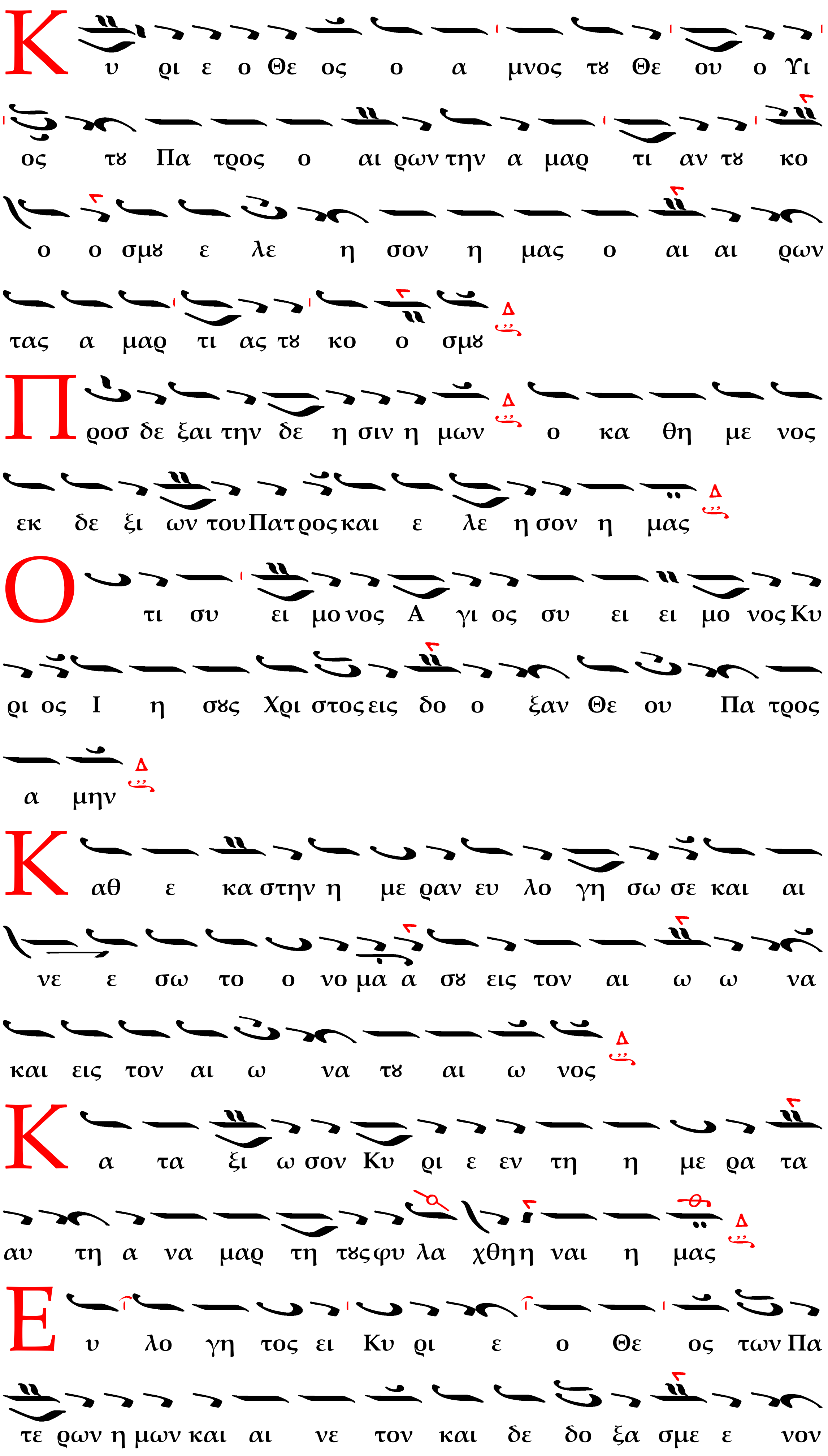
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τȣ Θε ου ο Υι
ος τȣ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τȣ κο
ο ο σμȣ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τȣ κο ο σμȣ
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σȣς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σȣ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τȣ αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τȣς φυ λα χθη η ναι η μας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σȣ εις τȣς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σȣ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σȣ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μȣ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τȣ

ποι ειν το θε λη μα α σȣ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μȣ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σȣ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σȣ τοις γι νω σκȣ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

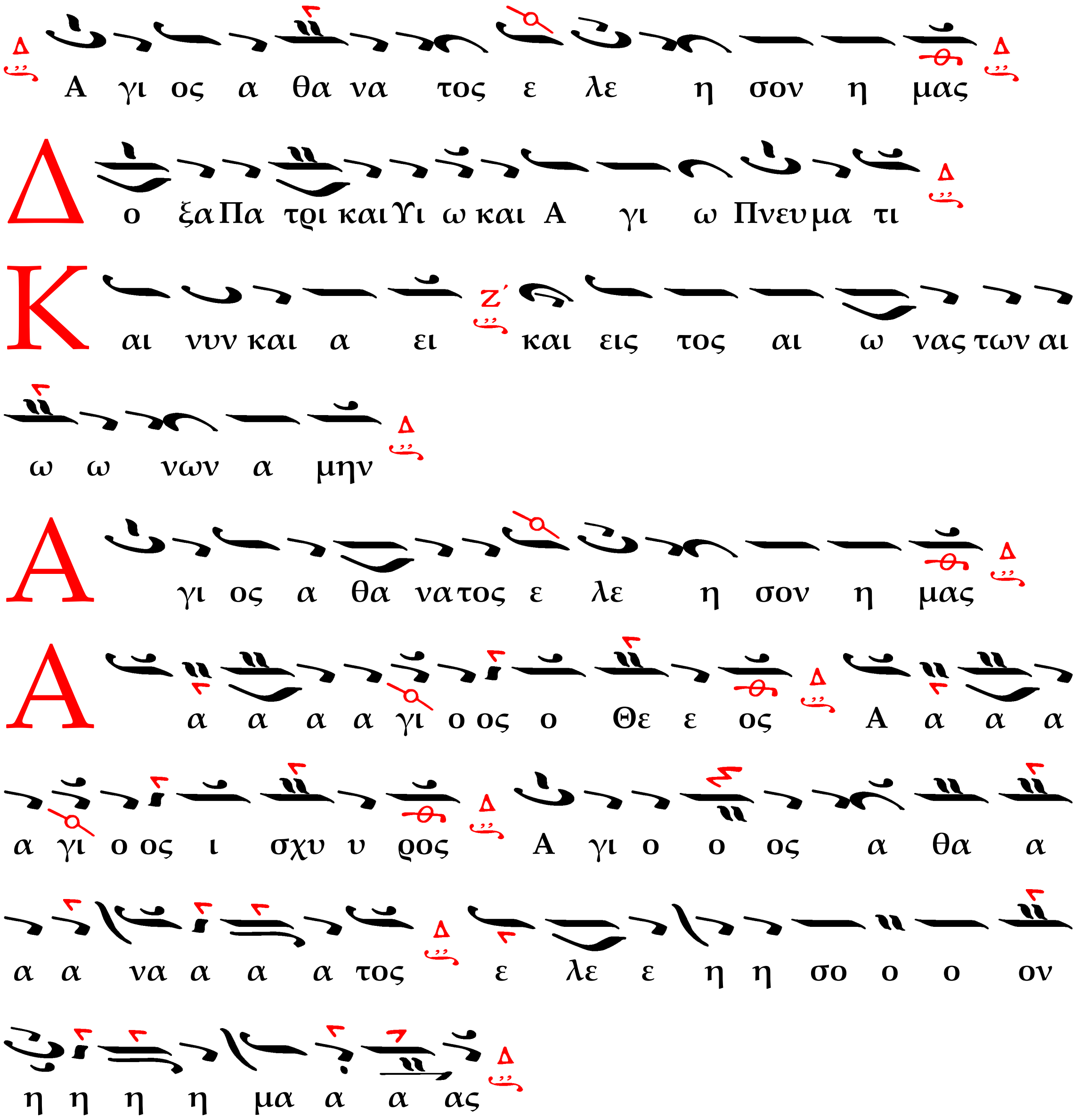

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

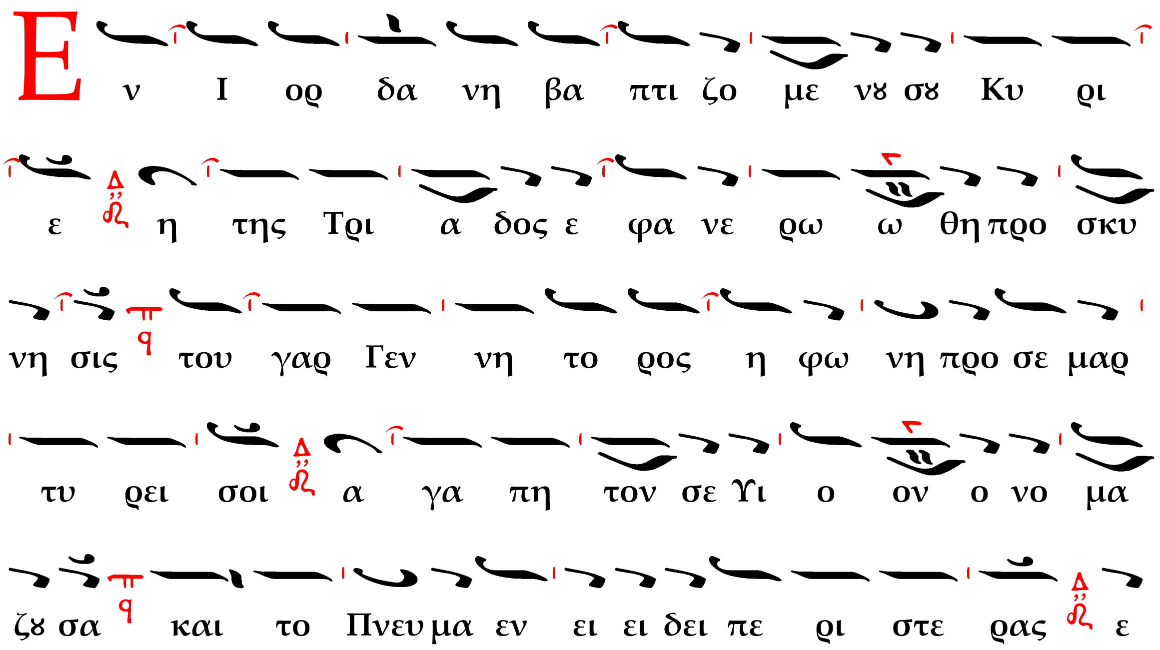

βε βαι ου του λο ο γου το α σφα λες ο ε πι φα

νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο

ξα α σοι οι οι οι

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος Πα Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Πα Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

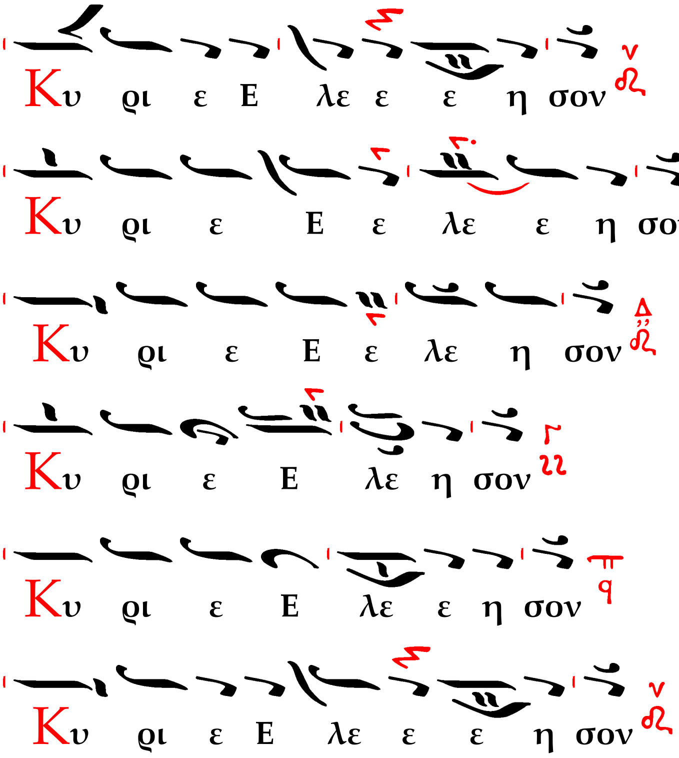

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ριγ΄ (113).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ΄ 1-2)

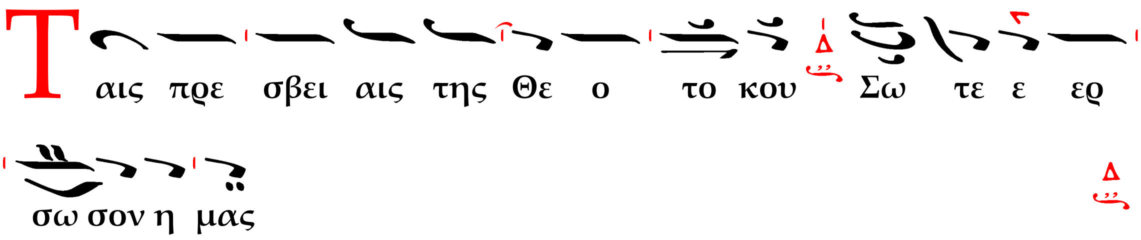

Στίχ. β΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ΄ 3)

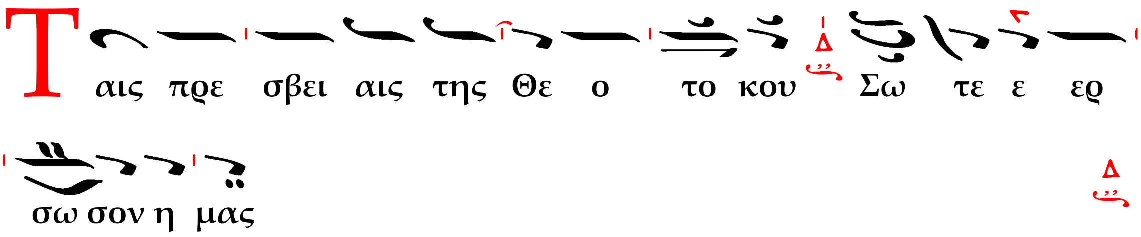

Στίχ. γ΄. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ΄ 5)

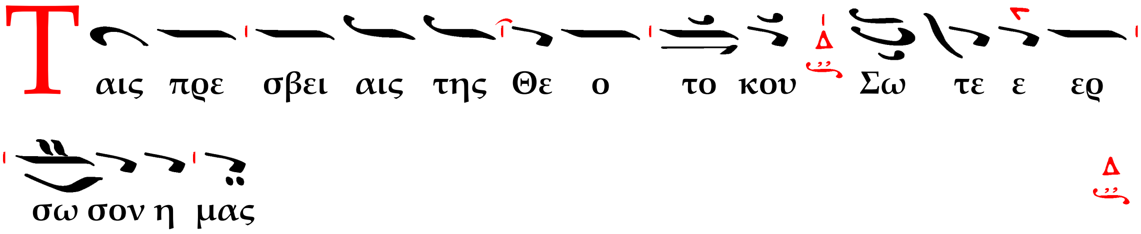

Στίχ. δ΄. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ριγ΄ 7)

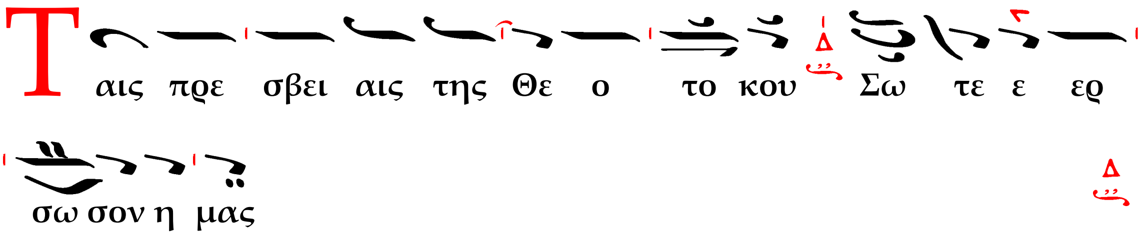

Δόξα. Καὶ νῦν.

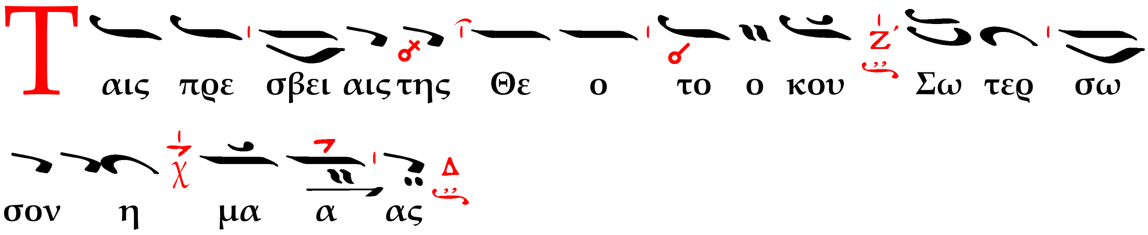

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ριδ΄(114).

Στίχ. α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ΄ 1)

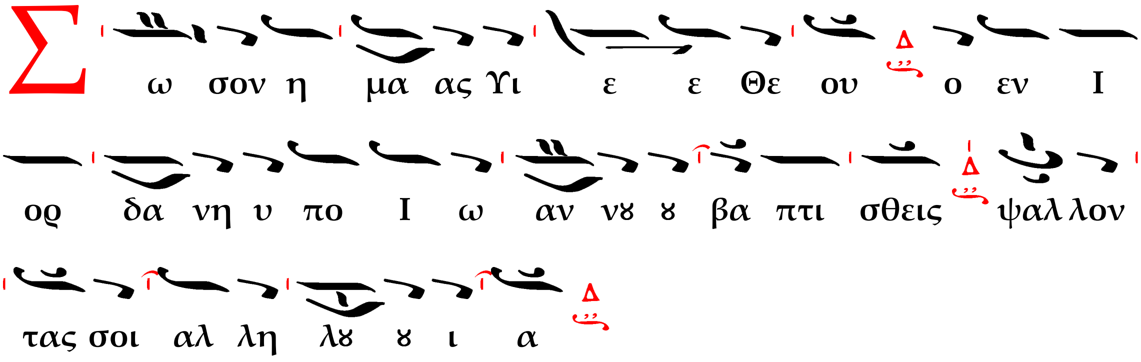

Στίχ. β΄. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (ριδ΄ 2)

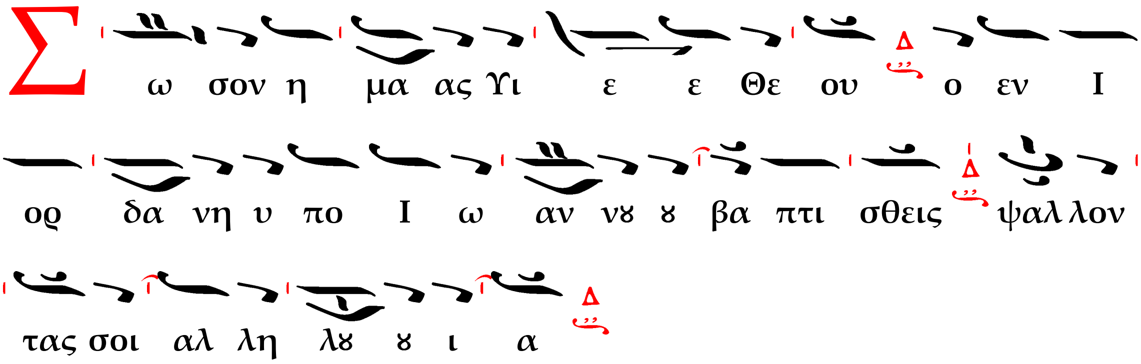

Στίχ. γ΄. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με. (ριδ΄ 3)

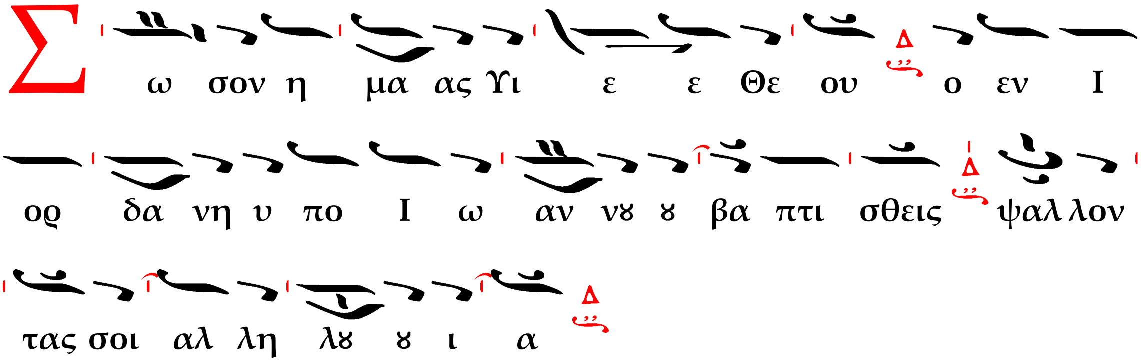

Στίχ. δ΄. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. (ριδ΄ 5)

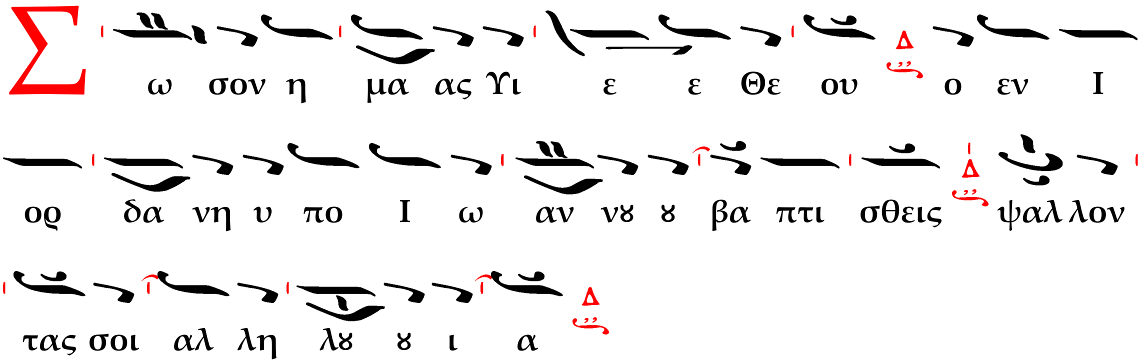

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

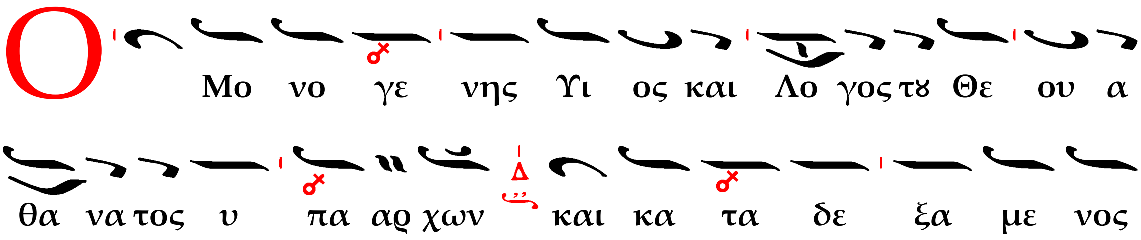

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νϒ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμός ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 1)

Στίχ. β΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 2)

Στίχ. γ΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 4)

Ἦχος Πα

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νϒ σϒ Κυ ρι

ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ

νη σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ

τυ ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα
ζȣ σα και το Πνευ μα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε
βε βαι ου του λο ο γȣ το α σφα λες ο ε πι φα
νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
ξα α σοι

μὲ τέλος: δο ο ξα α σοι οι οι οι

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Εἰσοδικόν. Ἦχος Δι

Ε υ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ȣ Θε ος Κυ ρι ος και
ε πε φα νεν η μιν σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ȣ
ο εν Ι ορ δα νη υ πο Ι ω αν νȣ ȣ βα πτι
σθεις

ὁ β΄ χορός: Ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

* * *

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

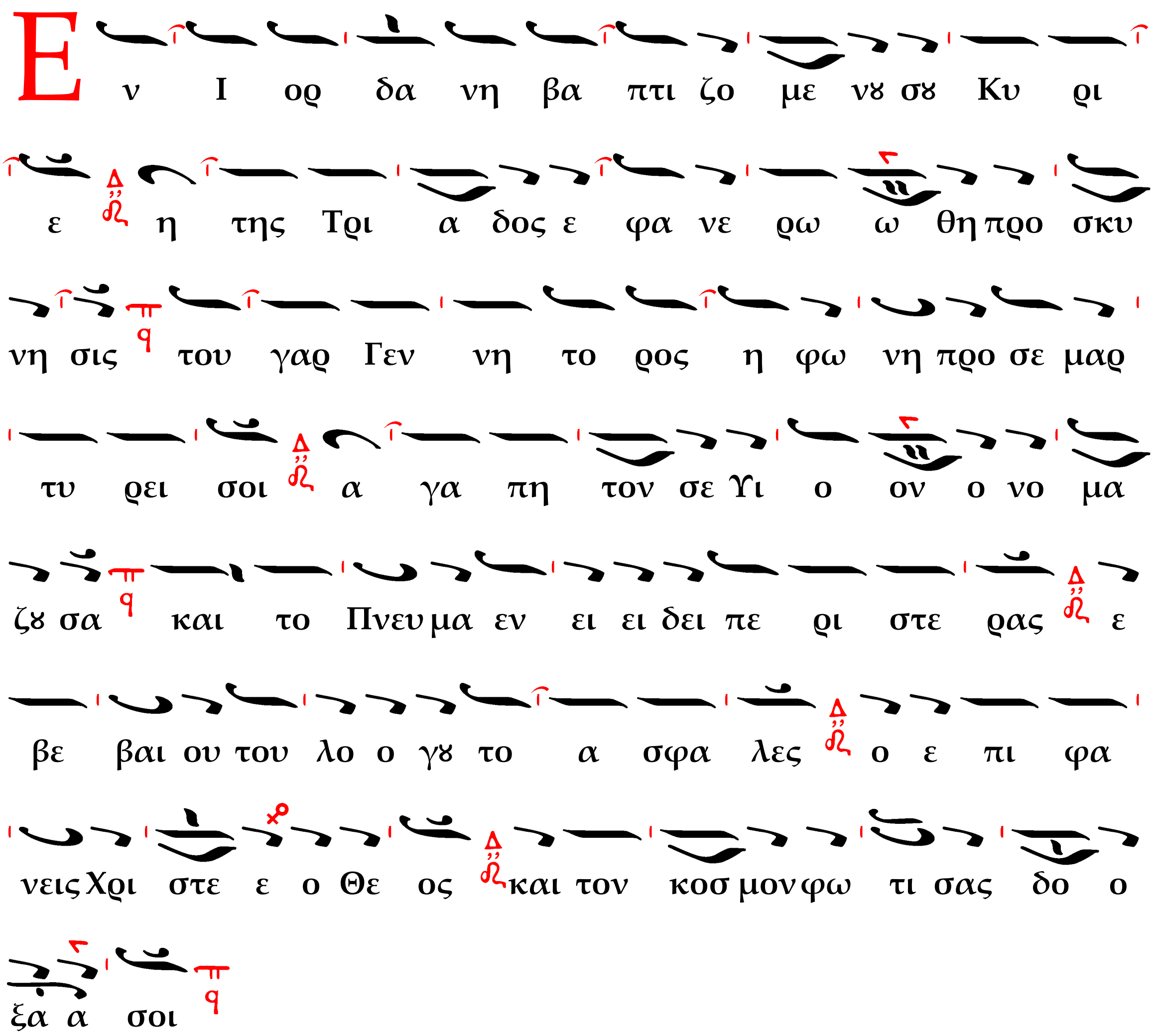

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι

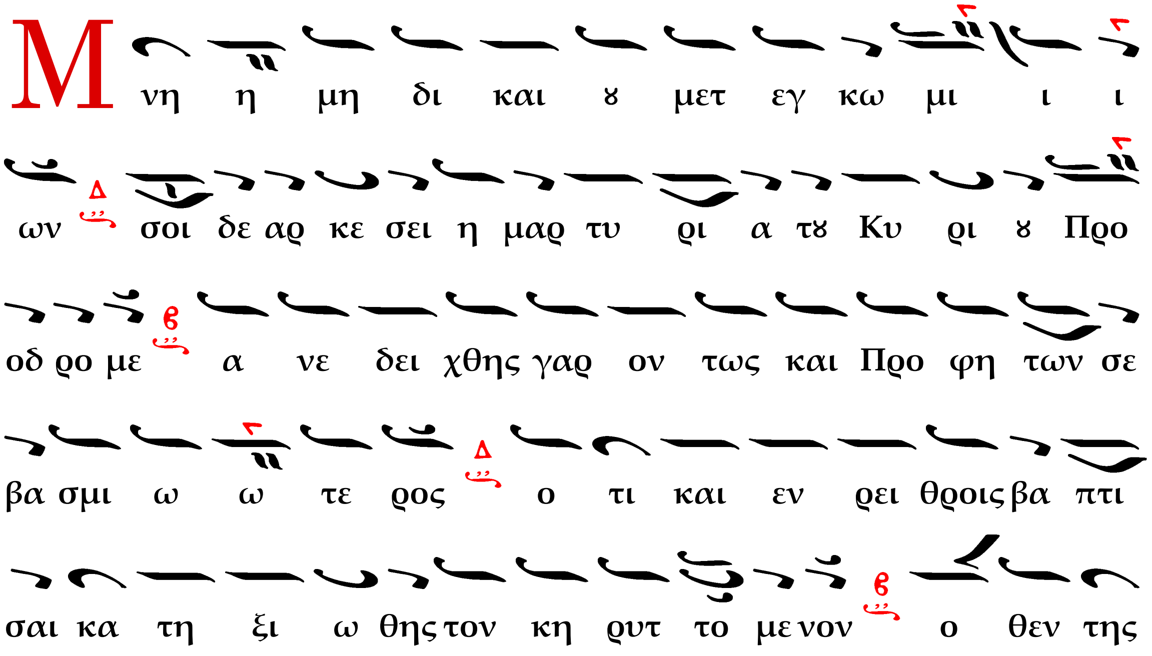

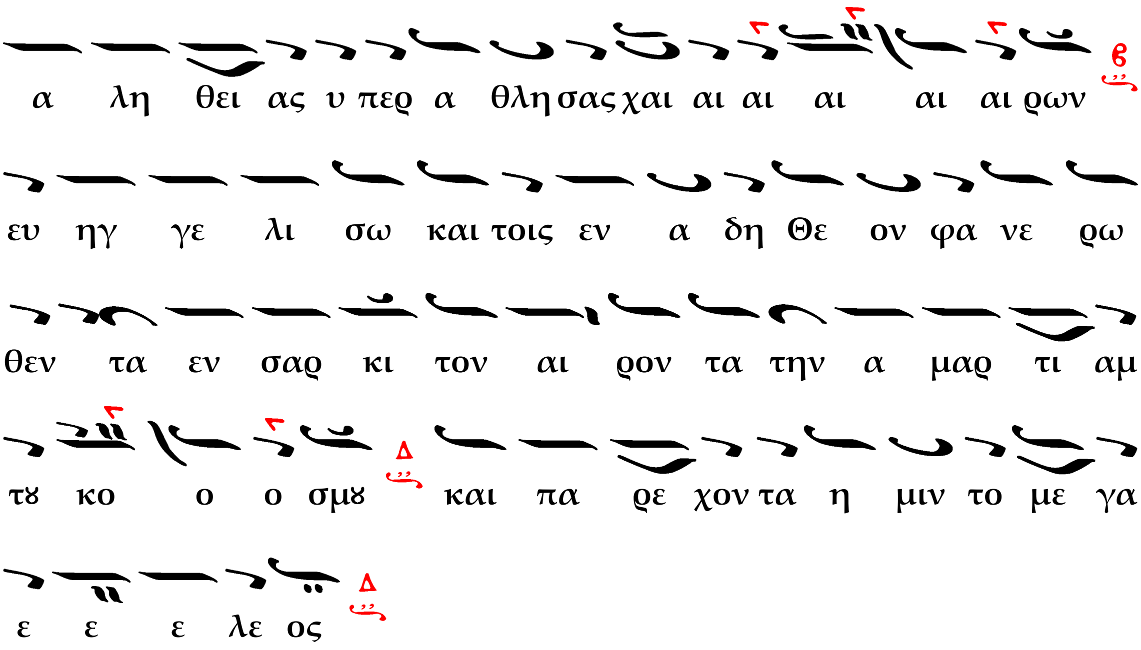

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Κοντάκιον.

Ἦχος Βου

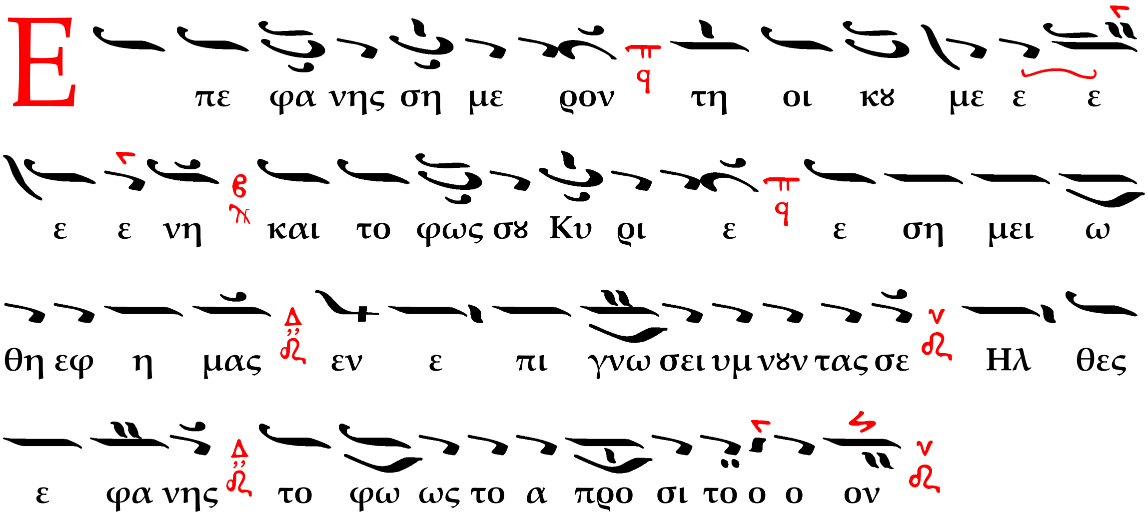

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

* * *

Ἦχος Πα

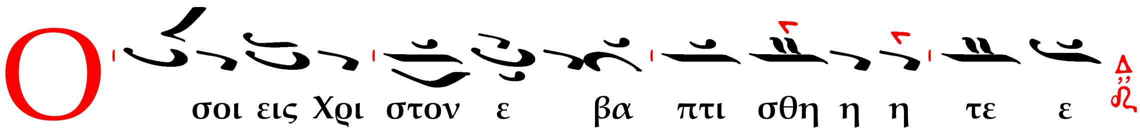

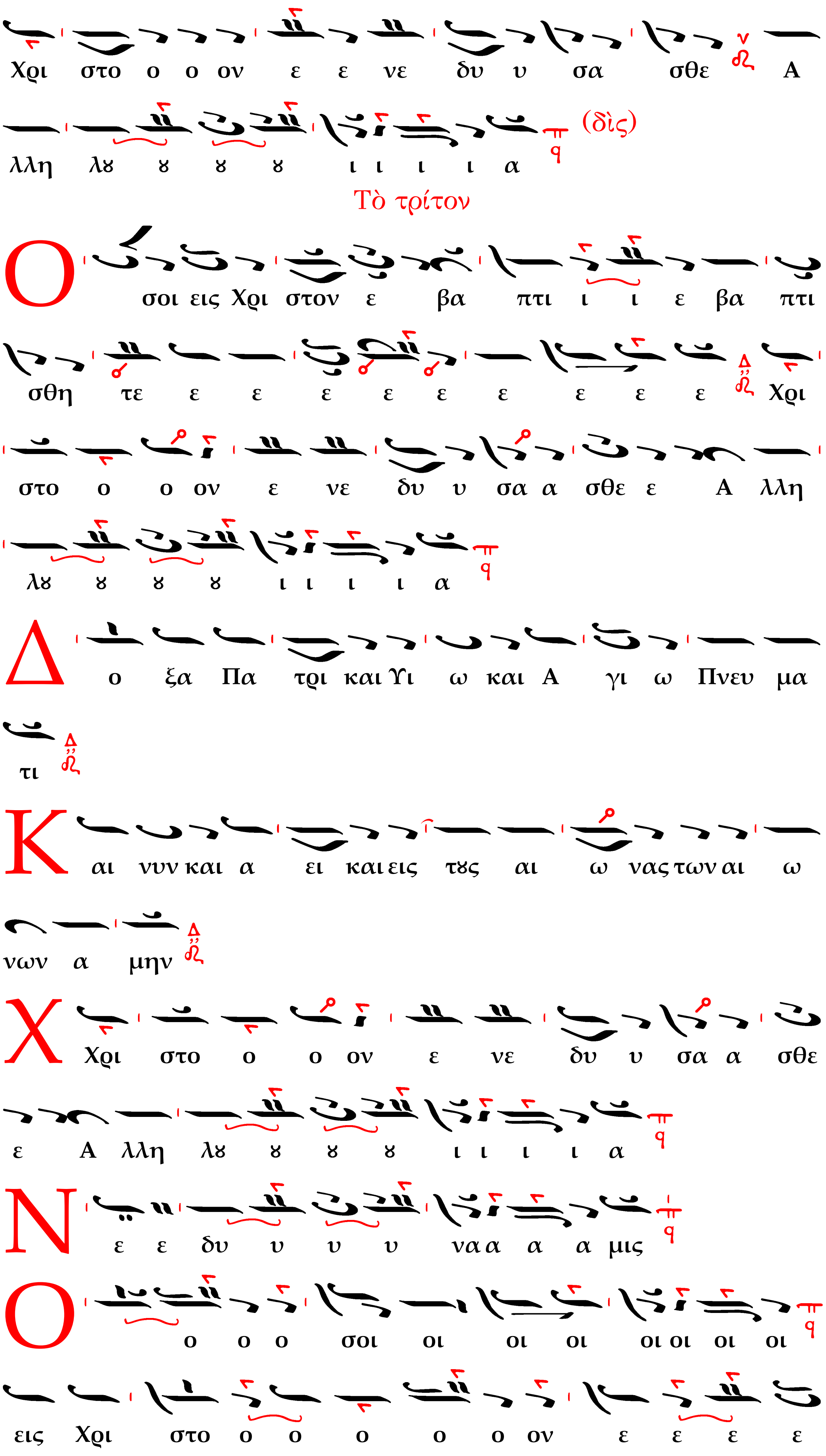
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
λλη λȣ ȣ ȣ ȣ ι ι ι ι α (δὶς)
Τὸ τρίτον
Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
λȣ ȣ ȣ ȣ ι ι ι ι α
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην
Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
ε Α λλη λȣ ȣ ȣ ȣ ι ι ι ι α
Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις
Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

Νη Πα

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λȣ

ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ι ι ι α α α

Δύναμις τοῦ βήματος.
Γ. Σαρανταεκκλησιώτου.

Ἦχος Πα

Πα

Με ε δυ υ υ υ να α α α μις

Πα

Ο ο ο ο ο το ο ο ο ο σοι

Νη Πα

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ει εις Χρι

στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Ὁ Ἀρχιερεύς· Κύριε Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ ...

Ὁ α΄ χορός· Εις πολ λα α ε τη Δε σπο τα

Πα

Ε βα πτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

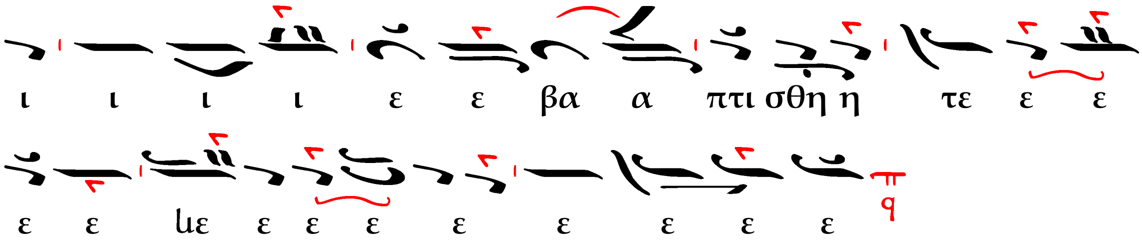

Ὁ Ἀρχιερεύς· Κύριε Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ ...

Ὁ β΄ χορός·

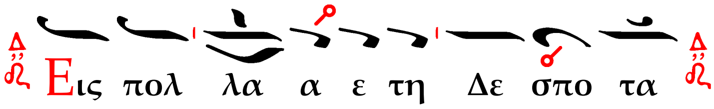

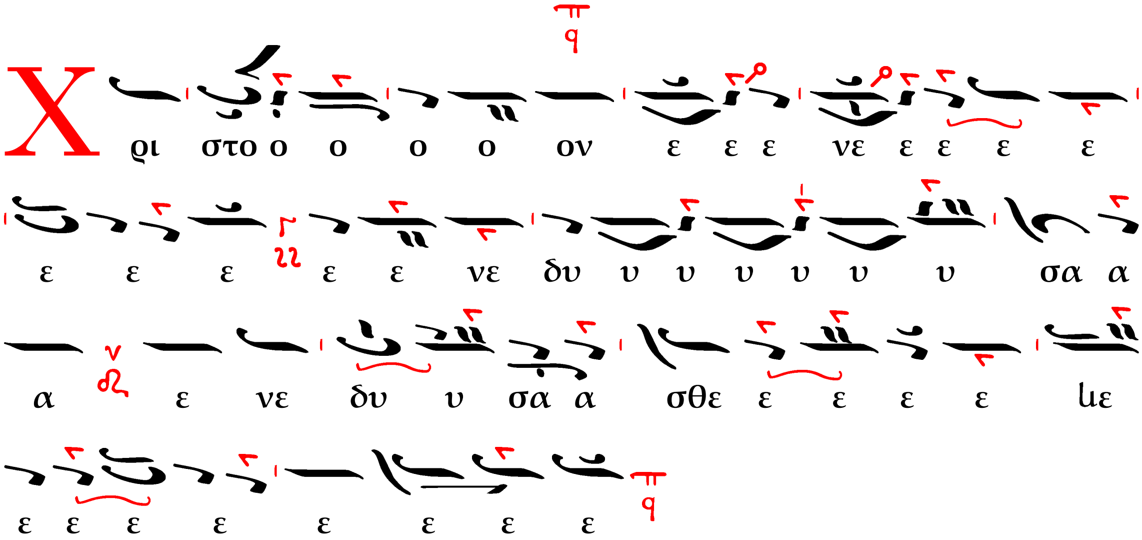

Ὁ Ἀρχιερεύς· Κύριε Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ ...

Ὁ β΄ χορός·

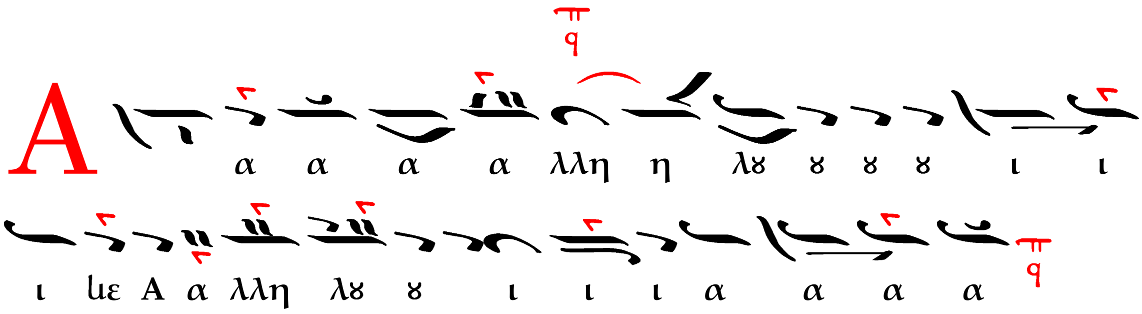

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ᾽ ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
κατὰ τὸ ἀνθίβολον κὺρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος Πα

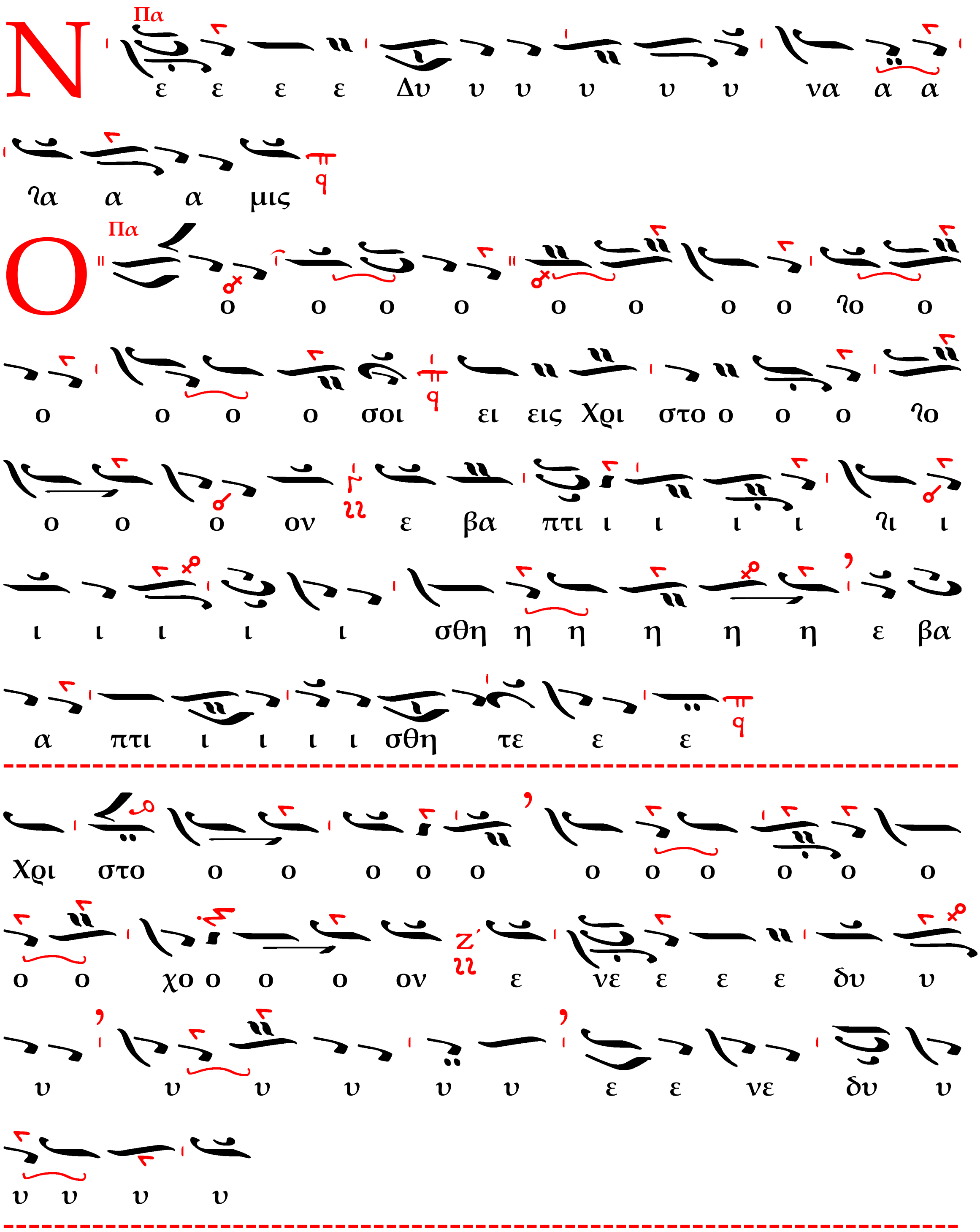

Καὶ ἄλλως:

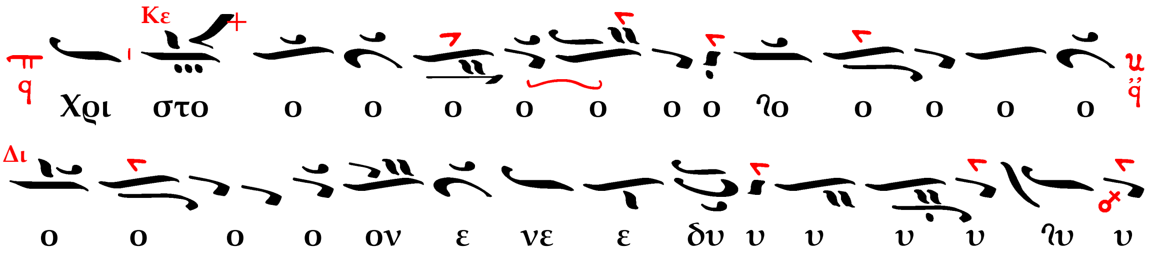

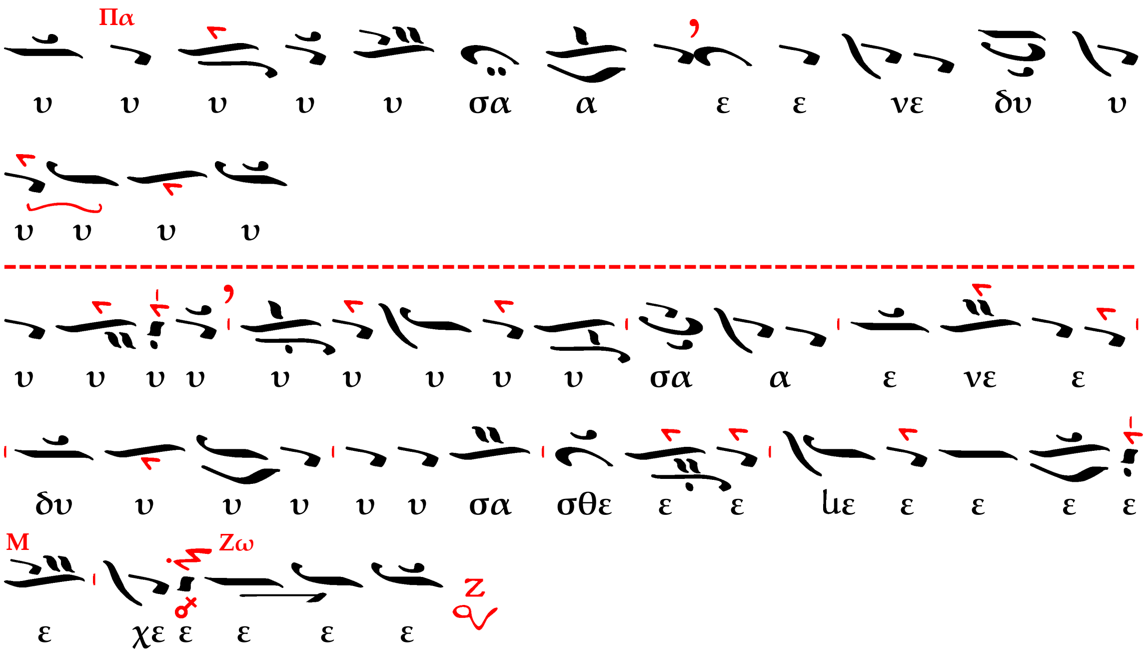

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος Ζω

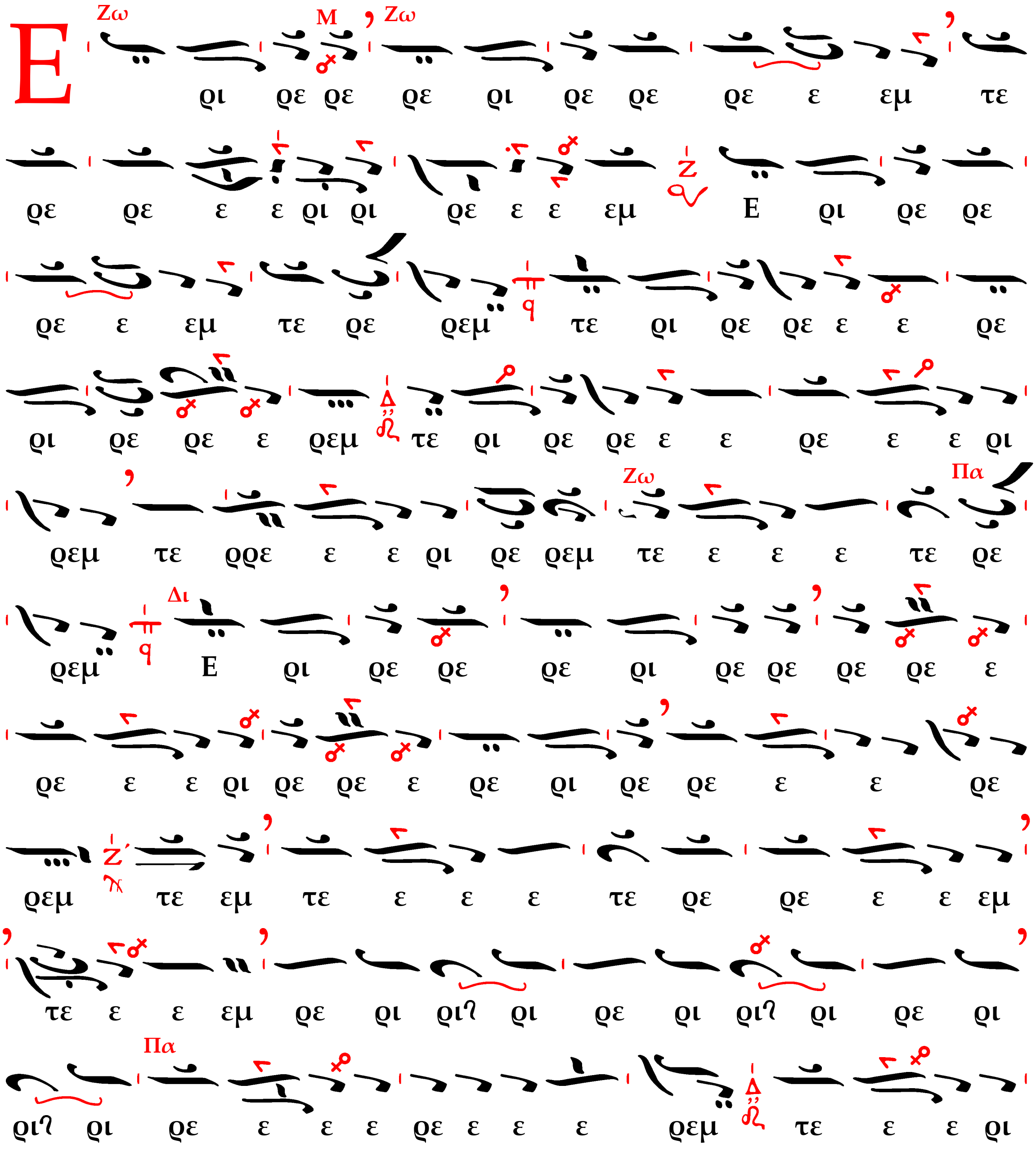

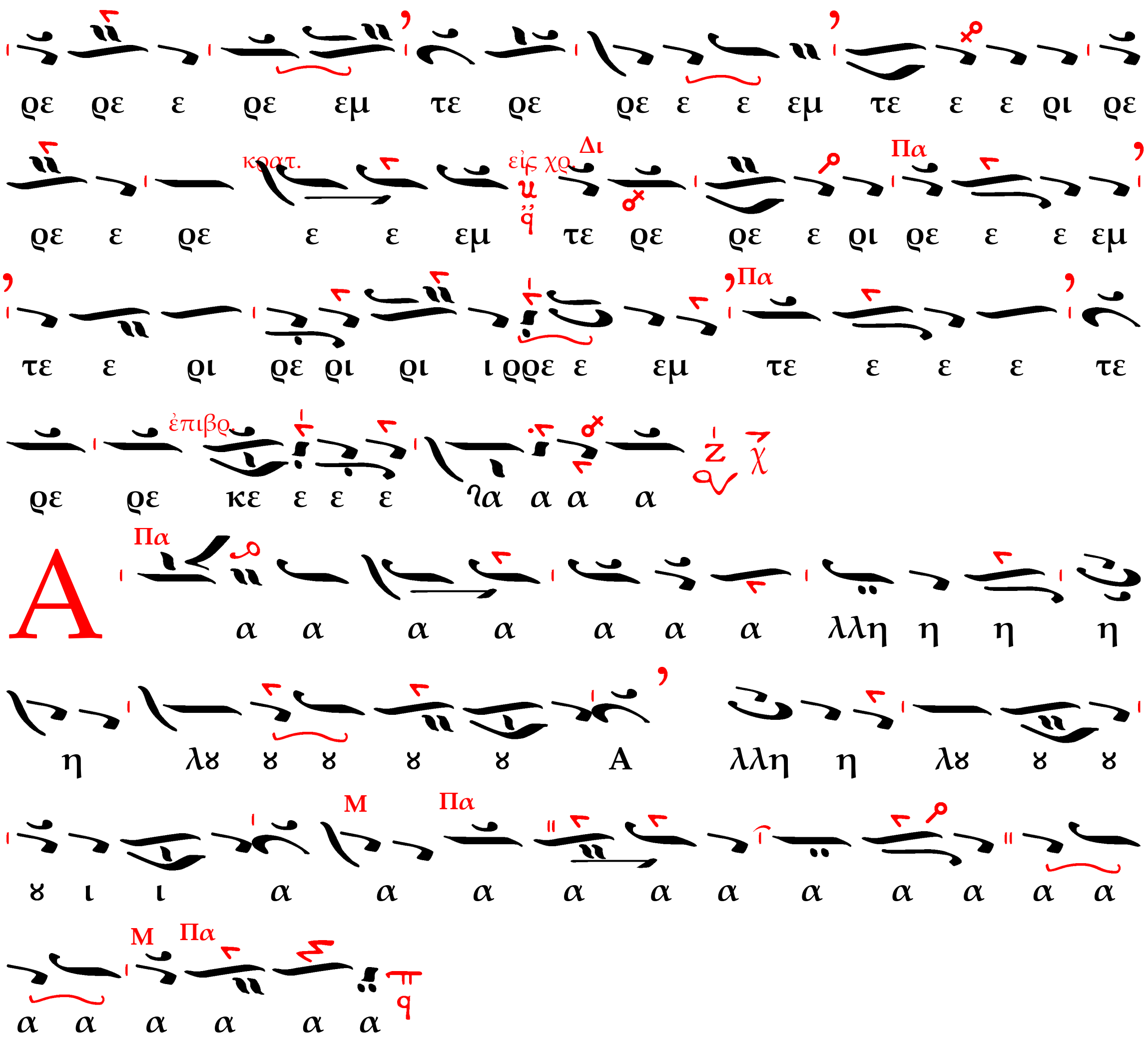

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοὐπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

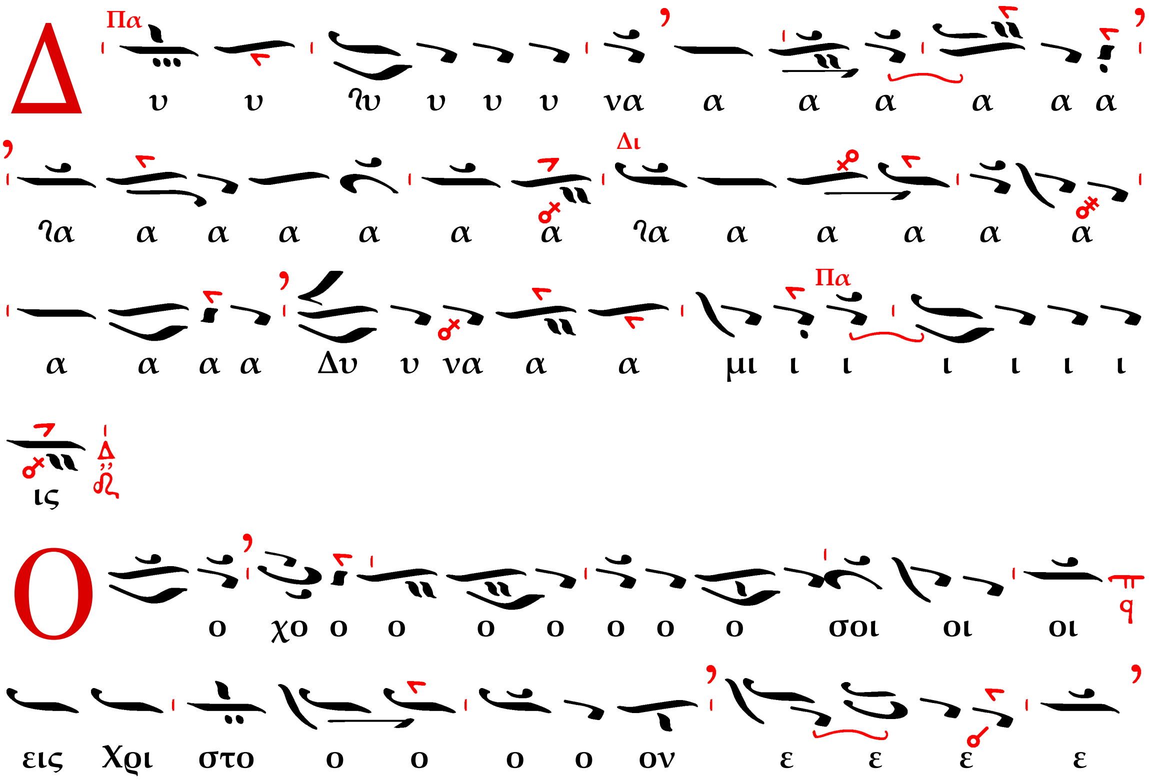

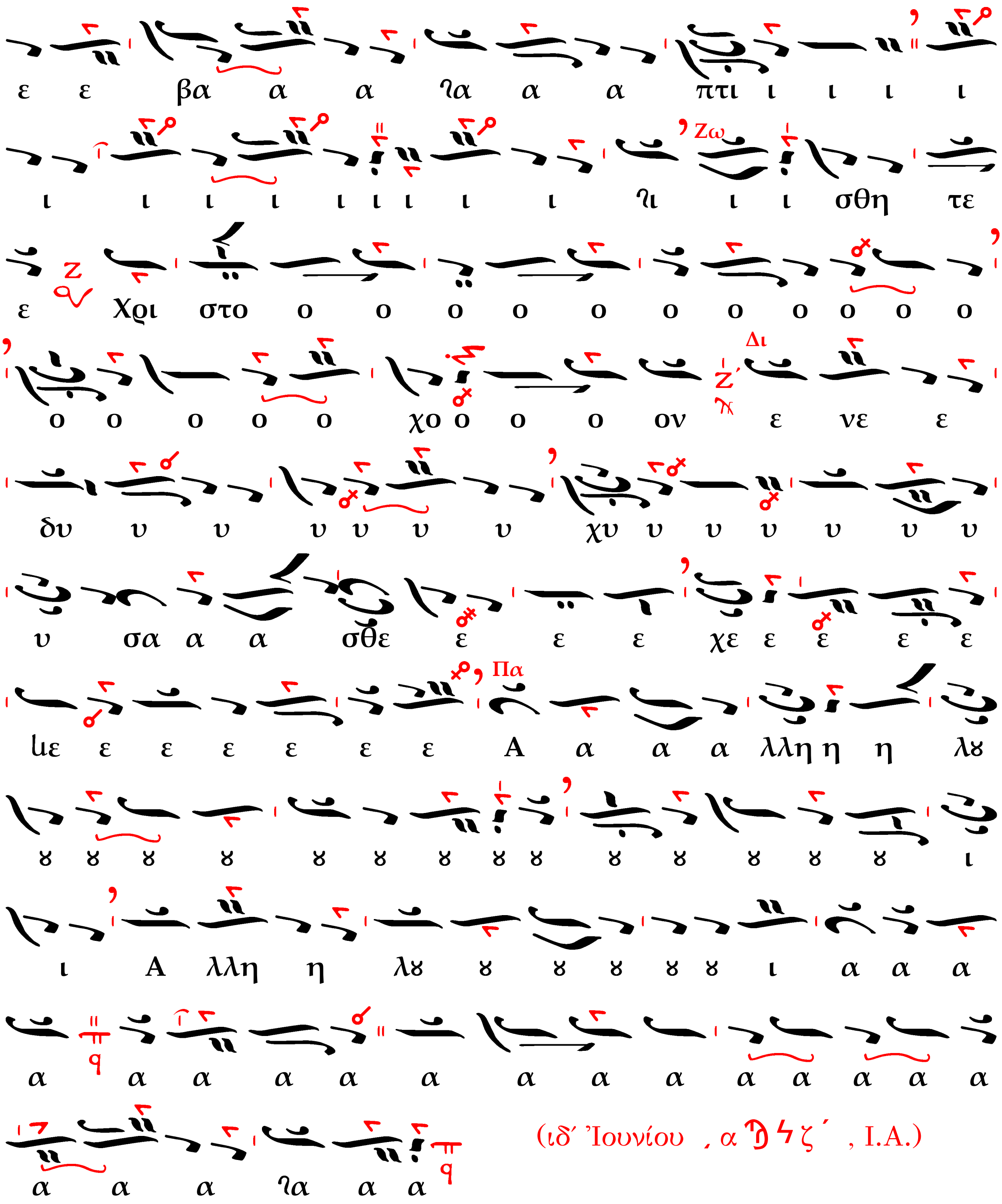

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Ψαλμὸς ξγ΄ (63).

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ΄ 11)
Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. (ξγ΄ 2)

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα

Ε υ φραν θη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ α πο φο βȣ εχ θρȣ ε ξε λȣ ȣ την ψυ χη ην μȣ

Ε υ φραν θη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων α πο
πλη θȣς ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φραν θη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρὼν μαθητάς τινας εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ᾿ οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ᾿ αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ᾿ ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ᾿ αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ϟα΄).

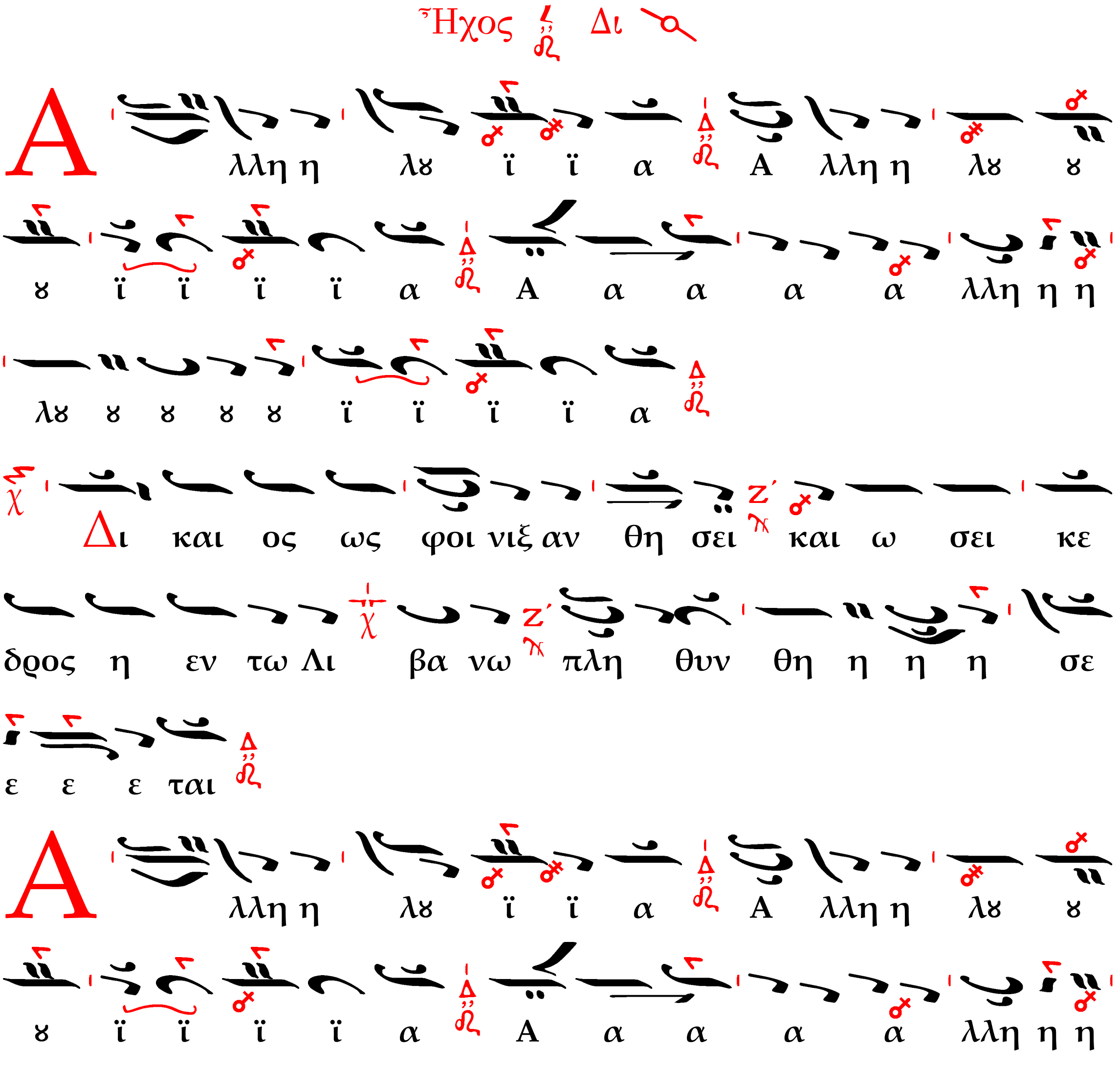

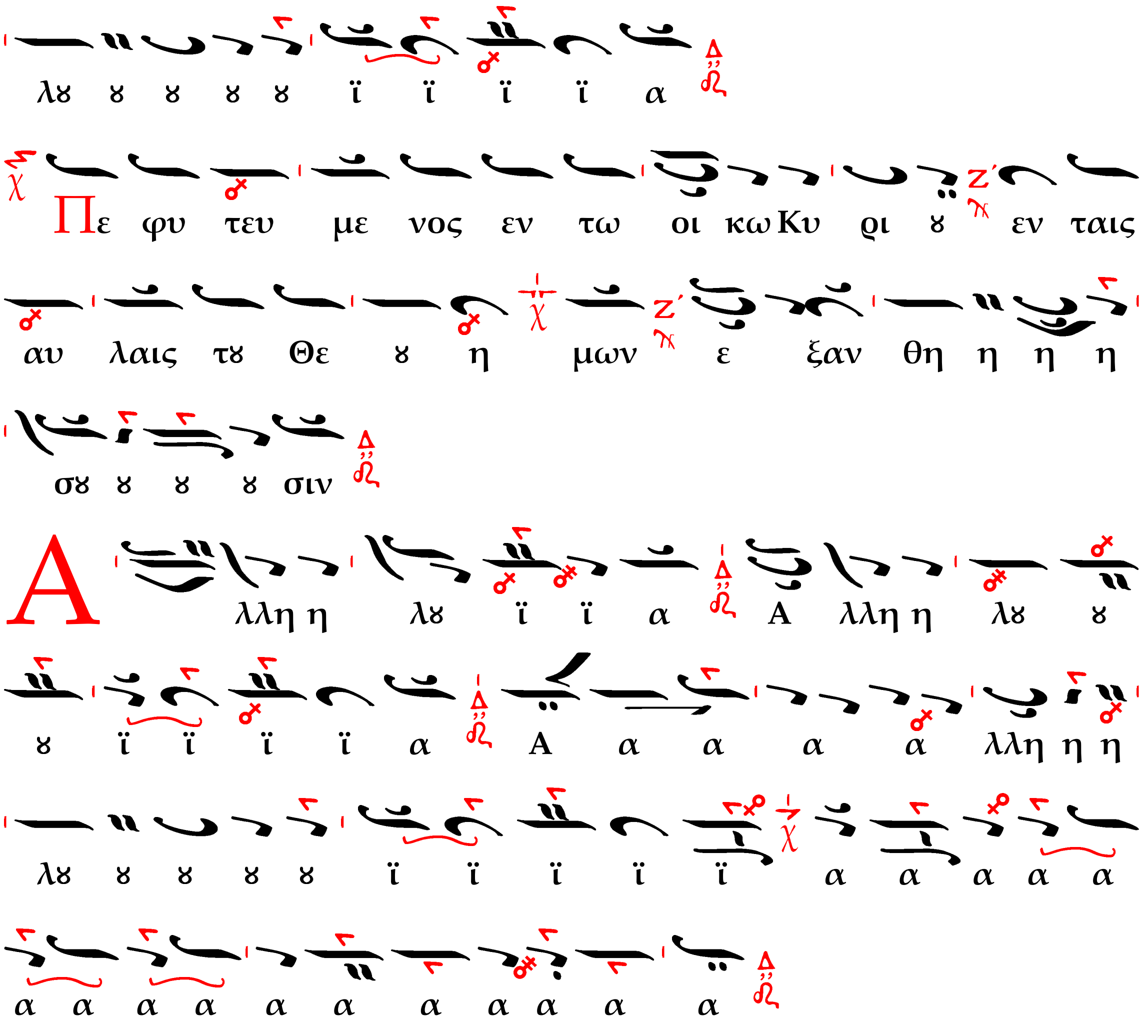

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (α΄ 29-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον. Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος Δι

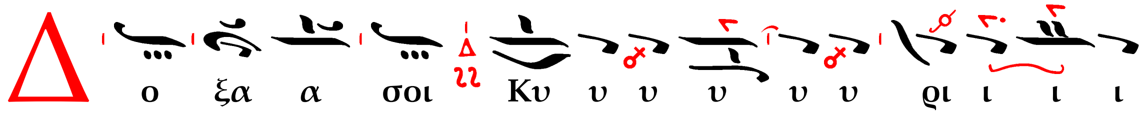

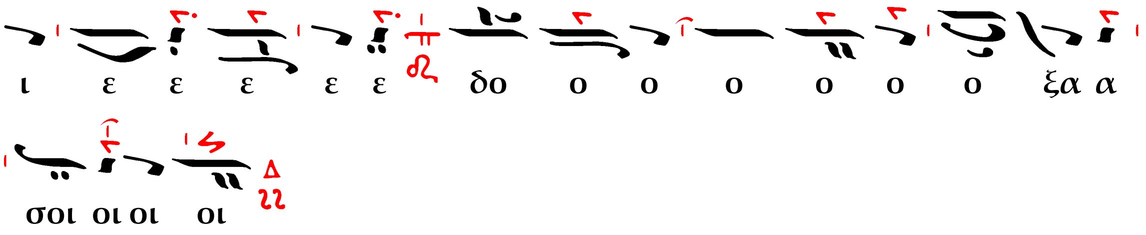

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

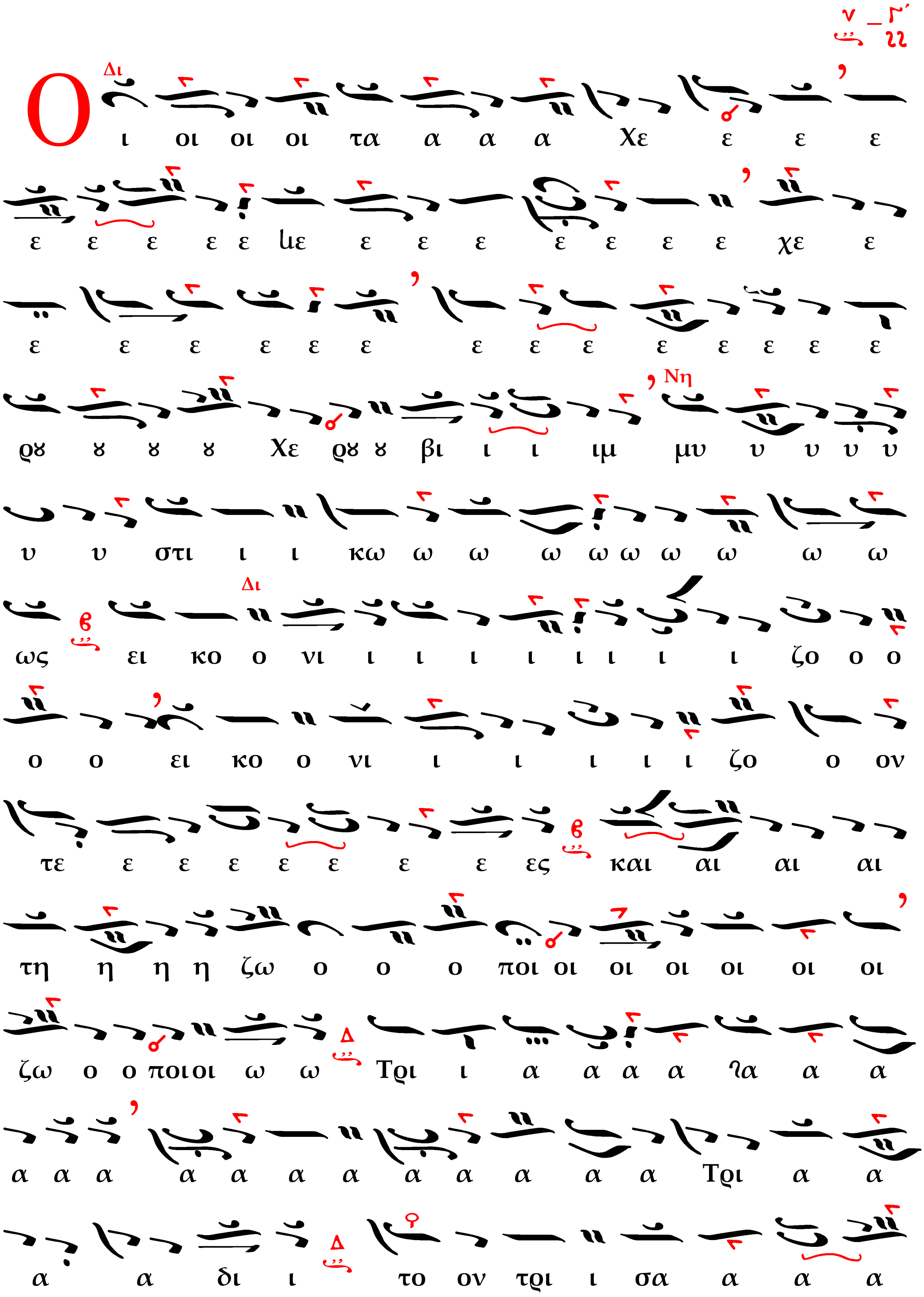

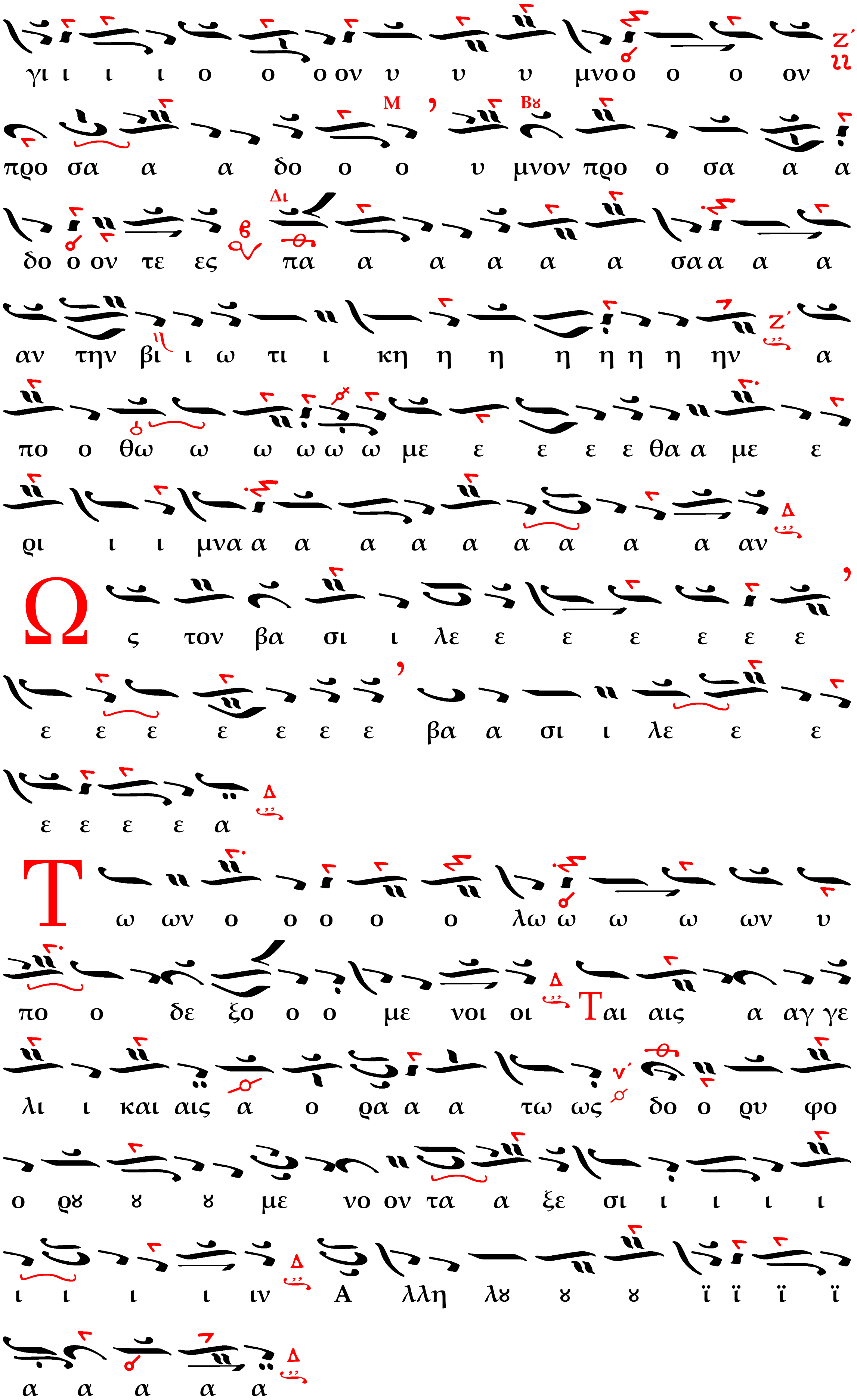
γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α
αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α
πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
ρι ι ι μνα α α α α α α α α α α αν
Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
ε ε ε ε α
Τω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε
λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
ο ρȣ ȣ ȣ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
ι ι ι ι ιν Α λλη λȣ ȣ ȣ ϊ ϊ ϊ ϊ
α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι

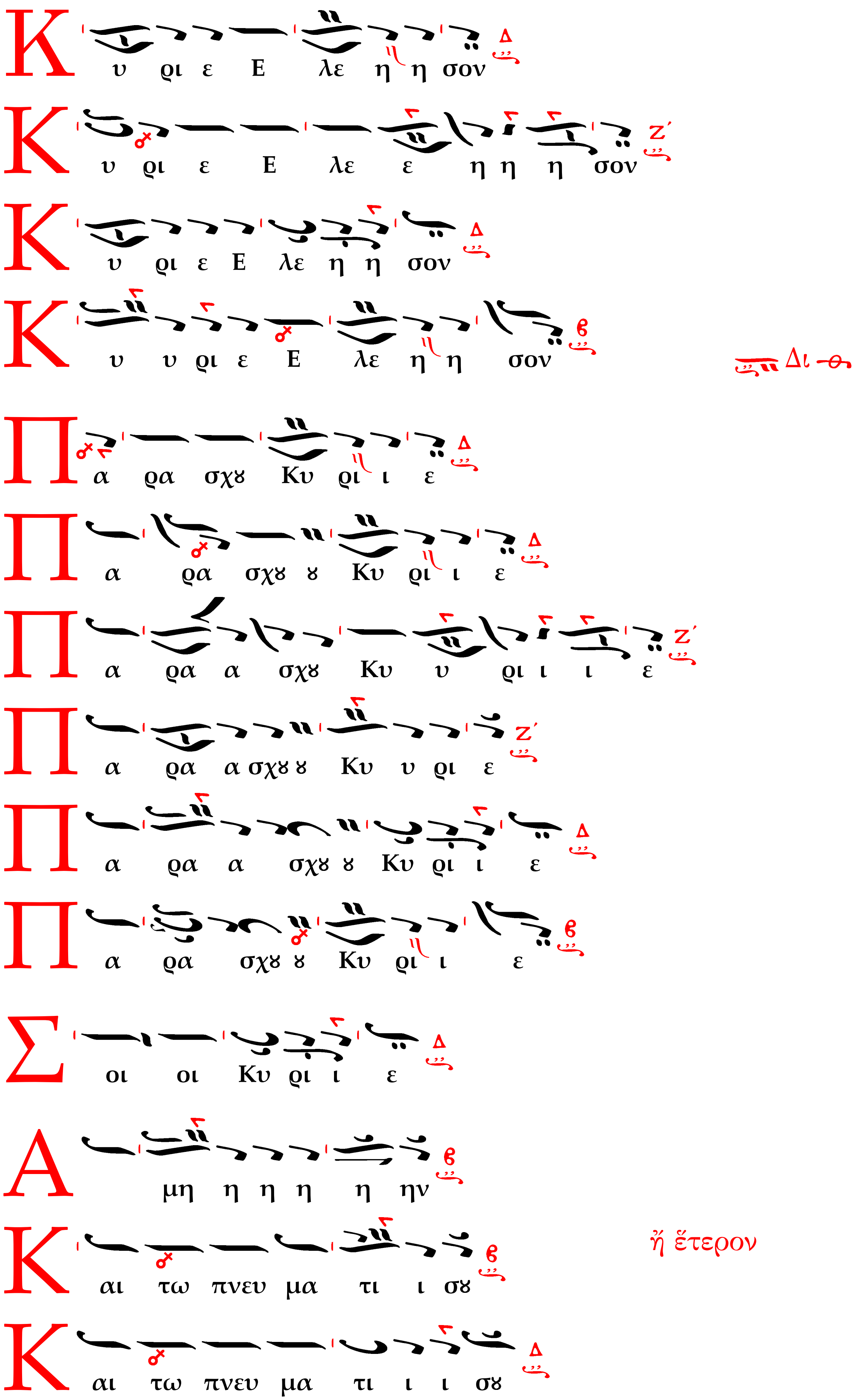

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

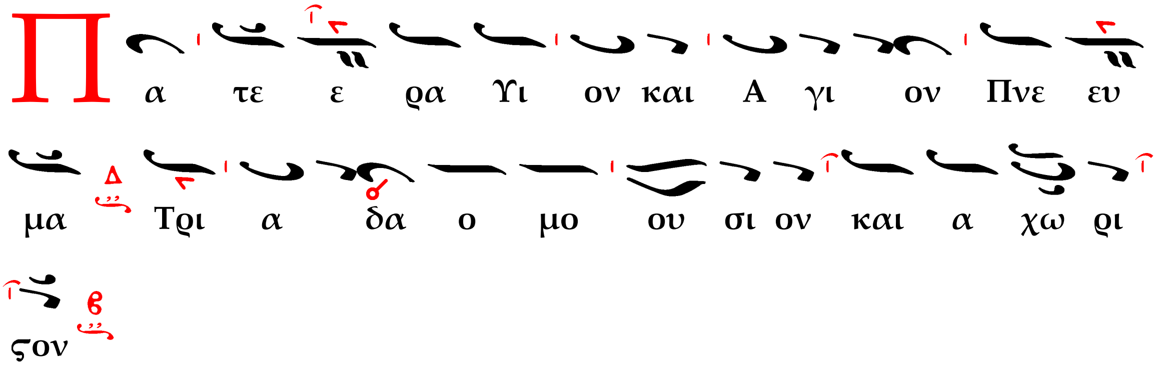

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι

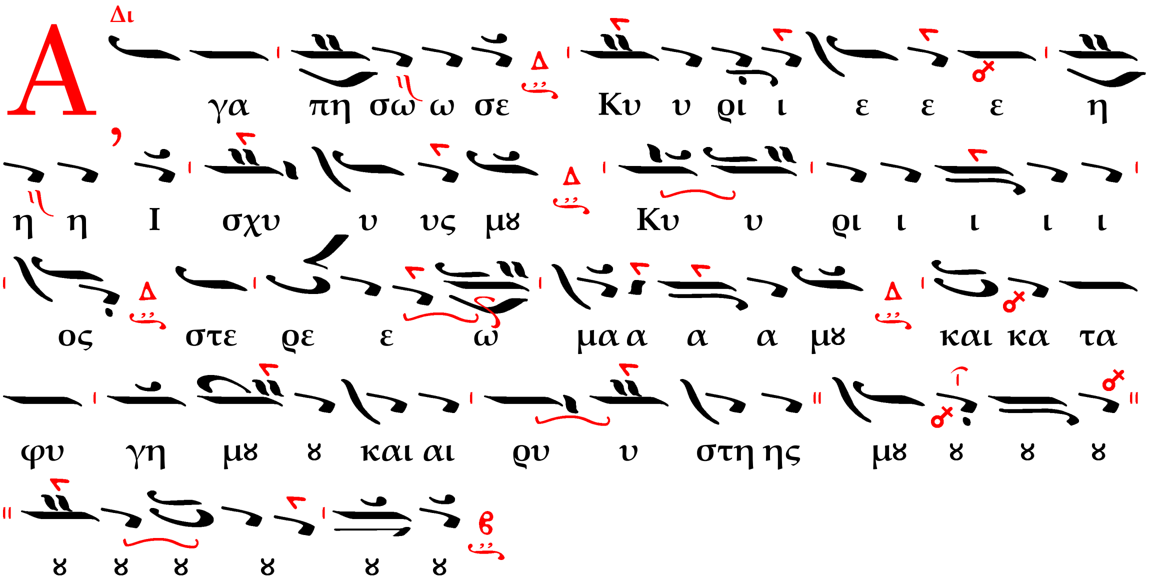

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

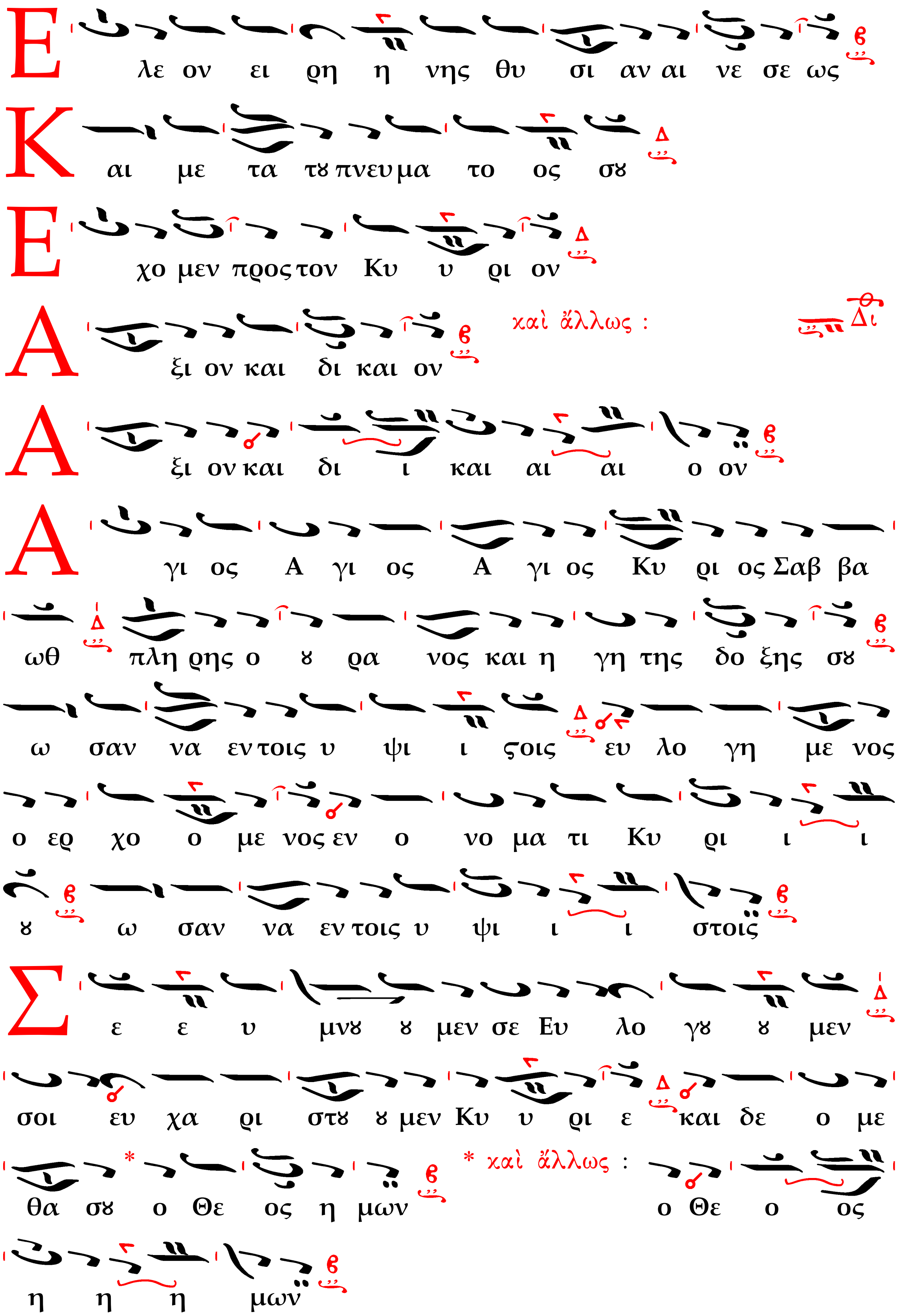

Ἐτονίσθησαν ιζ΄ Αυγ. ,αϡϟζ΄, ἀντεγράφησαν ε΄ Ἰαν. ,βιϛ΄, ΙΑ.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, εἱρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς.
Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

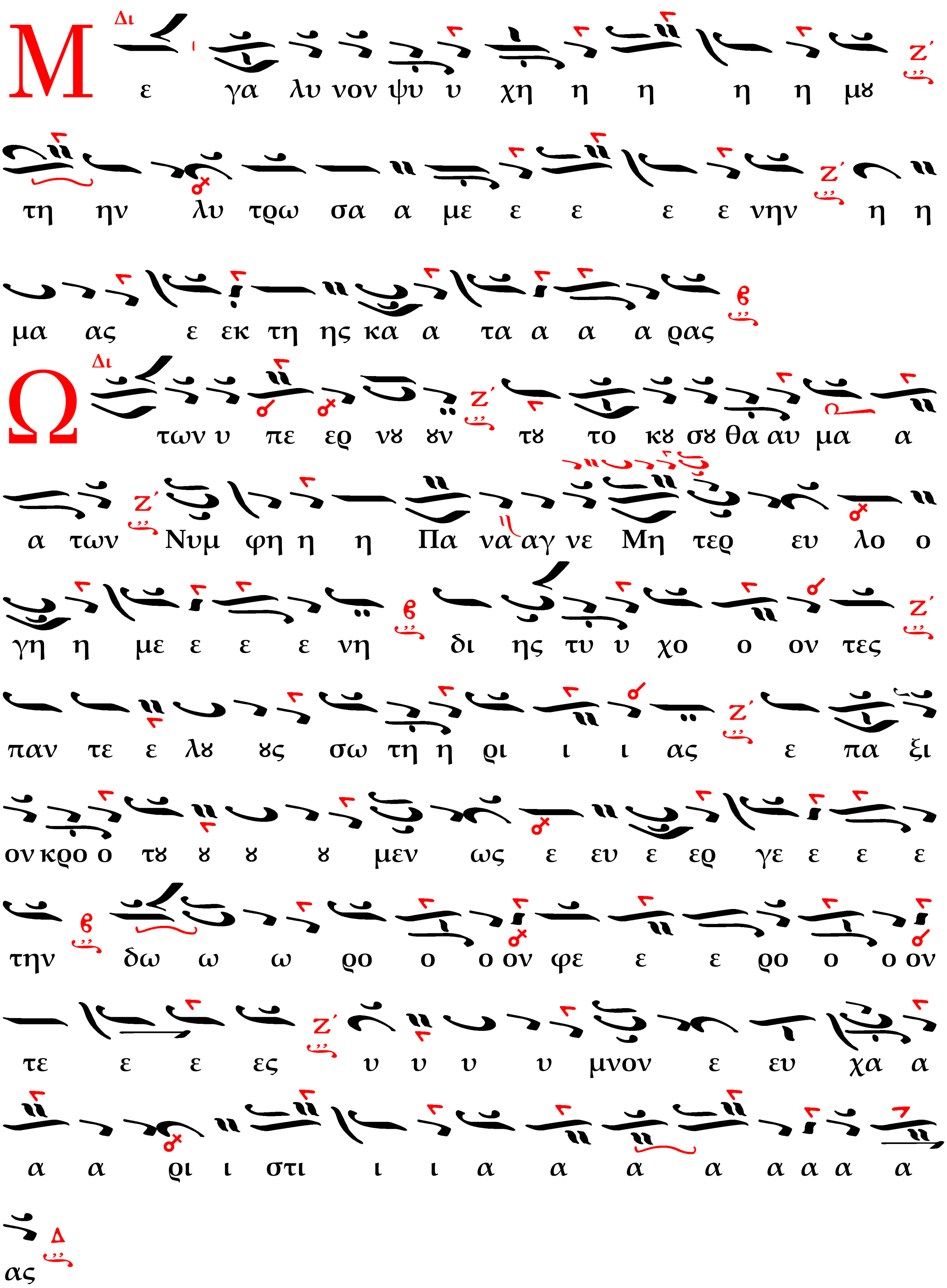

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρύς Ζω

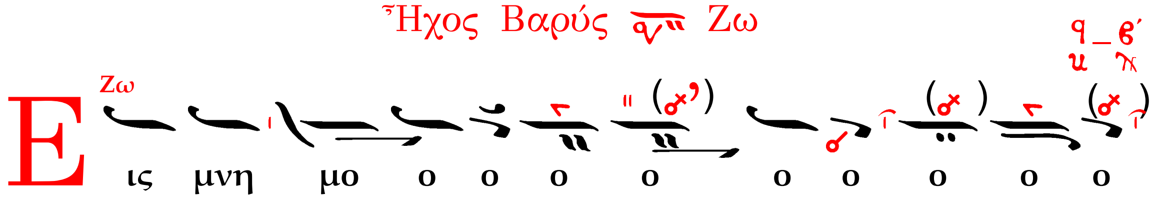

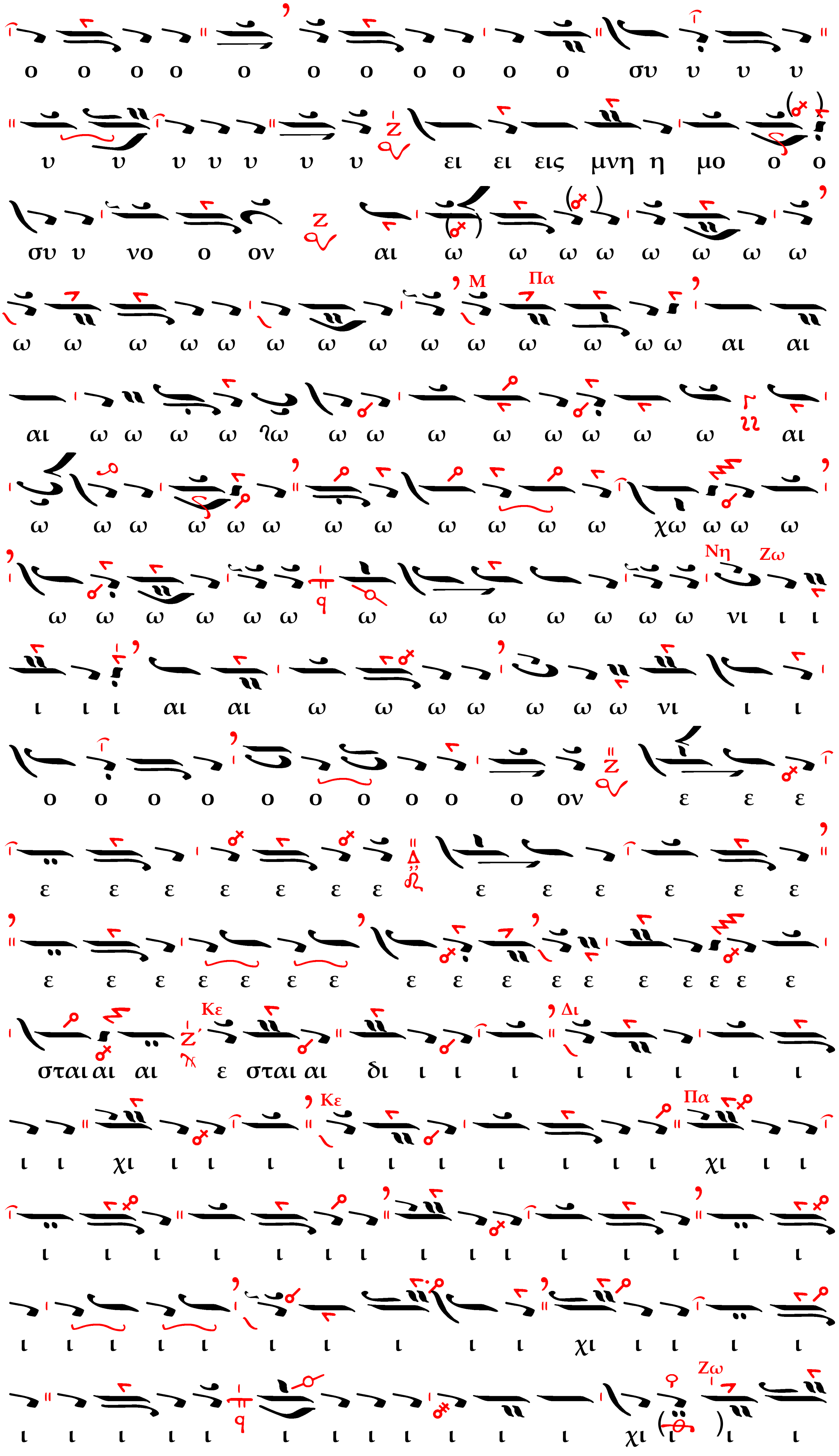
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ ει ει εις μνη η μο ο ο
συ υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω
Μ Πα
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι
αι ω ω ω ω Ἰω ω ω ω ω ω ω ω ω αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
Νη Ζω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι
ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Κε Δι
σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι
Κε Πα
ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι
Ζω
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι

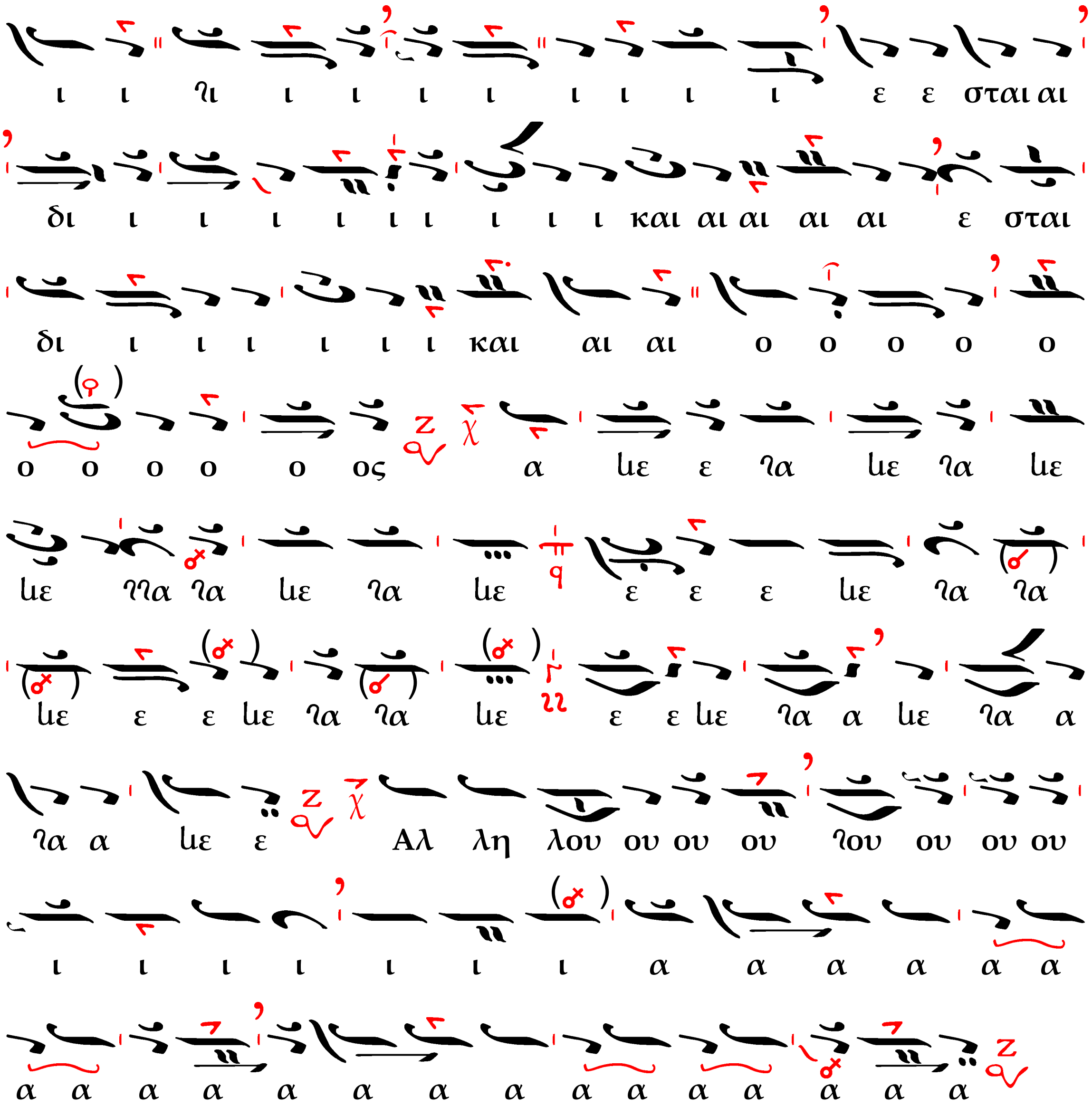

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἕλξεων, ὡς καί τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἕλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Κοινωνικόν. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος Δι

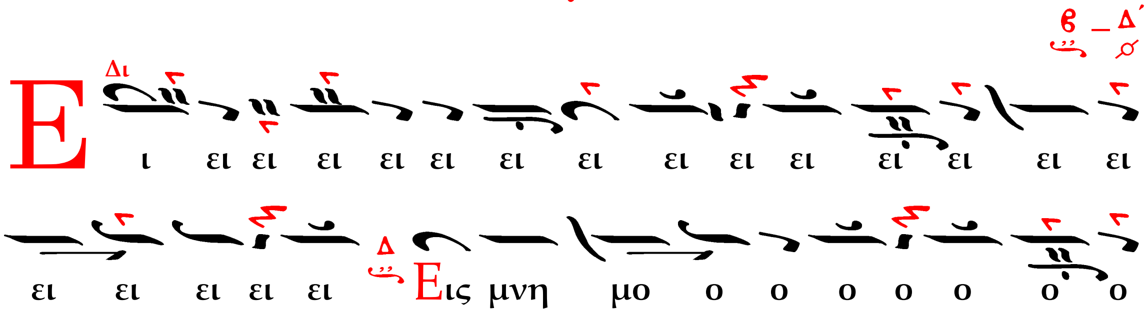

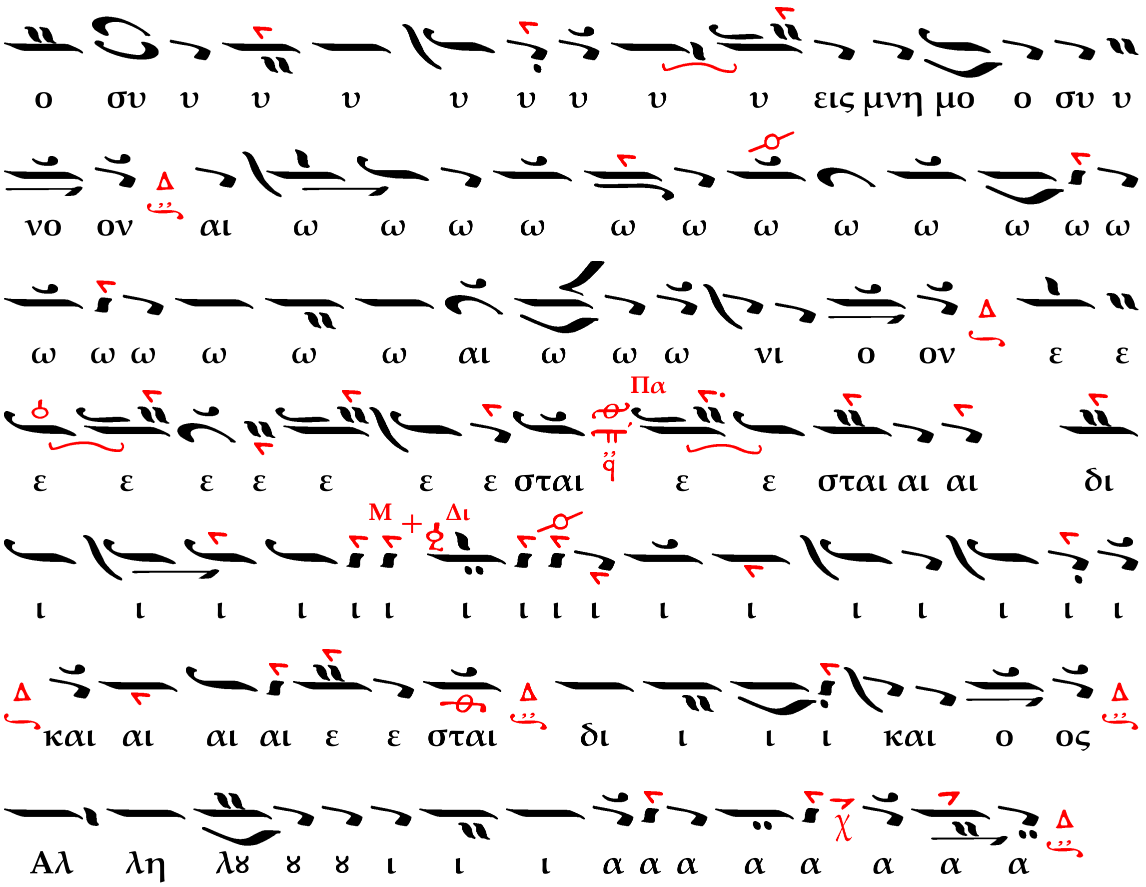

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἴδομεν...
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
Ἦχος Πα

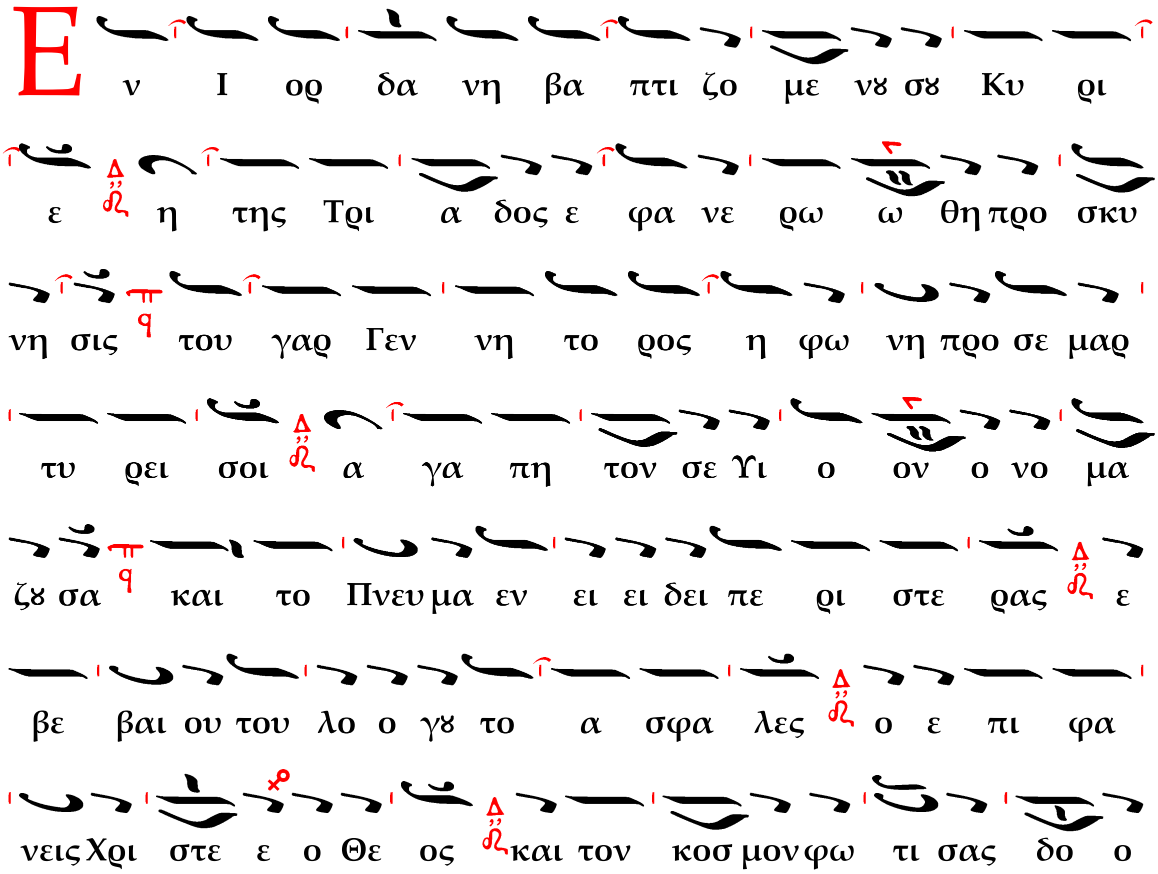

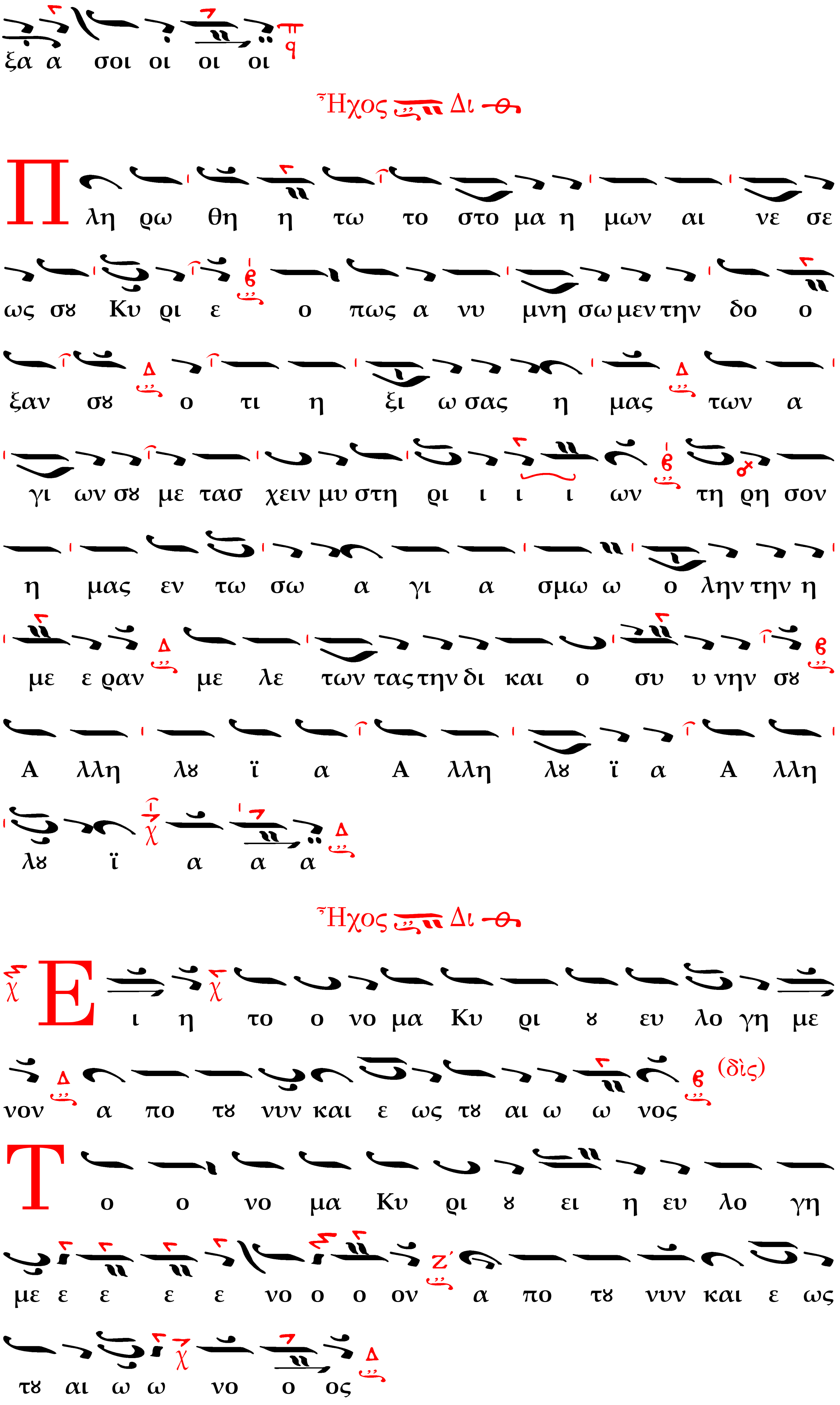
ξα α σοι οι οι οι
Ἦχος Δι
Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σȣ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σȣ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σȣ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σȣ
Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη
λȣ ϊ α α α
Ἦχος Δι
Ει η το ο νο μα Κυ ρι ȣ ευ λο γη με
νον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι ȣ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τȣ νυν και ε ως
τȣ αι ω ω νο ο ος